

საქართველოს კანონი

სისხლის სამართლის სფეროში საერთაშორისო თანამშრომლობის შესახებ

თავი I. ზოგადი დებულებები

მუხლი 1. კანონის მიზანი

1. ეს კანონი განსაზღვრავს სისხლის სამართლის საქმეებზე სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის, ექსტრადიციის, სისხლის სამართლის საქმის მასალების ან მათი სათანადოდ დამოწმებული ასლების პირის მიმართ სისხლისსამართლებრივი დევნის შემდგომი წარმოების მიზნით გადაგზავნის, განაჩენის აღსრულების, ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებული საერთაშორისო თანამშრომლობისა და თავისუფლების აღკვეთით მსჯავრდებულთა სასჯელის მოხდის მიზნით გადაცემის (გადმოცემის) პროცედურებს.

2. სისხლის სამართლის საერთაშორისო სასამართლოსთან საქართველოს თანამშრომლობის საკითხები რეგულირდება სისხლის სამართლის საერთაშორისო სასამართლოს რომის წესდებით (რომის სტატუტით) და „სისხლის სამართლის საერთაშორისო სასამართლოსთან საქართველოს თანამშრომლობის შესახებ“ საქართველოს კანონით დადგენილი წესით.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 2. სისხლის სამართლის სფეროში საერთაშორისო თანამშრომლობის სამართლებრივი საფუძვლები

1. სისხლის სამართლის სფეროში საერთაშორისო თანამშრომლობა, როგორც წესი, ხორციელდება საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულების საფუძველზე.

2. სისხლის სამართლის სფეროში საერთაშორისო თანამშრომლობა ცალკეულ შემთხვევებში შეიძლება განხორციელდეს ინდივიდუალური შეთანხმების ან ნაცვალგების პრინციპის საფუძველზე, იმ სახელმწიფოსთან, რომელთანაც საქართველოს არა აქვს დადებული შესაბამისი საერთაშორისო ხელშეკრულება.

3. ნაცვალგების პრინციპის საფუძველზე სისხლის სამართლის სფეროში საერთაშორისო თანამშრომლობა შეიძლება განხორციელდეს ამ კანონის პირველი მუხლის პირველ პუნქტში მითითებულ საკითხებზე, გარდა ამ კანონის III და VI თავებით გათვალისწინებული საკითხებისა.

4. ნაცვალგების პრინციპის საფუძველზე სისხლის სამართლის სფეროში საერთაშორისო თანამშრომლობის შემთხვევაში უნდა განისაზღვროს ნაცვალგების პირობები, რომლებიც უნდა შეიცავდეს ამ კანონით დადგენილ მინიმალურ გარანტიებს, თუმცა არ გამოირიცხება უფრო მაღალი სტანდარტების დაწესება.

5. ინდივიდუალური შეთანხმება დადებული უნდა იქნეს სისხლის სამართლის სფეროში საერთაშორისო თანამშრომლობის მხოლოდ კონკრეტული შემთხვევისთვის და უნდა ითვალისწინებდეს ამ კანონით დადგენილ მინიმალურ გარანტიებს, თუმცა არ გამოირიცხება უფრო მაღალი სტანდარტების დაწესება.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 3. კომუნიკაციის არხები და საშუალებები

1. სისხლის სამართლის სფეროში საერთაშორისო თანამშრომლობა ხორციელდება შესაბამისი საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით დადგენილი კომუნიკაციის არხებითა და საშუალებებით.

2. თუ შესაბამისი საერთაშორისო ხელშეკრულება ან ინდივიდუალური შეთანხმება არ ადგენს კომუნიკაციის არხებსა და საშუალებებს, სისხლის სამართლის სფეროში საერთაშორისო თანამშრომლობა ხორციელდება პირდაპირი არხებით, თუკი შესაბამისი უცხო სახელმწიფოს ეროვნული სამართალი სხვაგვარ მოთხოვნას არ აწესებს.

3. ნაცვალგების პრინციპის საფუძველზე სისხლის სამართლის სფეროში საერთაშორისო თანამშრომლობის განხორციელების შემთხვევაში შესაძლოა გამოყენებულ იქნეს დიპლომატიური არხები.

4. თუ შესაბამისი უცხო სახელმწიფოს ეროვნული სამართალი სხვაგვარ მოთხოვნას არ აწესებს, სისხლის სამართლის სფეროში საერთაშორისო თანამშრომლობის განხორციელების პროცესში შესაძლოა გამოყენებულ იქნეს კომუნიკაციის ელექტრონული საშუალებები ან სხვა ისეთი საშუალებები, რომლებიც იძლევა გაგზავნილი/მიღებული მასალის წერილობით წარდგენისა და ავთენტურობის დადგენის შესაძლებლობას, აგრეთვე საერთაშორისო კრიმინალური პოლიციის ორგანიზაციის (ინტერპოლის) არხები.

5. შესაბამისი თხოვნის შემთხვევაში ამ მუხლის მე-4 პუნქტით გათვალისწინებული კომუნიკაციის საშუალებებითა და არხებით მიწოდებული მასალა შემდგომ შესაძლებელია დადასტურდეს დოკუმენტის ორიგინალის ან დამოწმებული ასლის წარდგენით.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 4. ხარჯები

1. თუ საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით ანდა ნაცვალგების პირობებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, საქართველო კისრულობს ყველა იმ ხარჯის გაღებას, რომელიც დაკავშირებულია საქართველოს ტერიტორიაზე სისხლის სამართლის სფეროში

საერთაშორისო თანამშრომლობის განხორციელებასთან.

2. შესაბამისი საერთაშორისო ხელშეკრულების ან მხარეთა შეთანხმების საფუძველზე შესაძლებელია მოხდეს ხარჯების სხვაგვარი გადანაწილება.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

თავი II. სისხლის სამართლის საქმეებზე სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენა

მუხლი 5. საქართველოს კომპეტენტური ორგანოების წარმოებაში არსებულ სისხლის სამართლის საქმესთან დაკავშირებით სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობის უცხო სახელმწიფოში გადაგზავნის ზოგადი წესი და მისი შესრულების პროცედურა

1. თუ წარმოიშვა უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით გათვალისწინებული საპროცესო მოქმედების ჩატარების საჭიროება და, ამასთანავე, არსებობს შესაბამისი სამართლებრივი საფუძველი, გამომძიებელი, პროკურორი ან მოსამართლე (სასამართლო) უფლებამოსილია სათანადო შუამდგომლობით მიმართოს საქართველოს პროკურატურას.

2. საქართველოს კომპეტენტური ორგანოების წარმოებაში არსებულ სისხლის სამართლის საქმესთან დაკავშირებით სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობა სრულდება უცხო სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად, გარდა ამ მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებული შემთხვევისა.

3. თუ საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით ანდა ნაცვალგების პირობებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილია უცხო სახელმწიფოს მიმართოს თხოვნით საქართველოს კომპეტენტური ორგანოების წარმოებაში არსებულ სისხლის სამართლის საქმესთან დაკავშირებით სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობის შესრულებისას საქართველოს კანონმდებლობის გამოყენების თაობაზე.

4. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილია უცხო სახელმწიფოს მიმართოს თხოვნით, რათა საქართველოს კომპეტენტური ორგანოების წარმოებაში არსებულ სისხლის სამართლის საქმესთან დაკავშირებით სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობის შესრულების პროცესს დაესწრონ საქართველოს უფლებამოსილი წარმომადგენლები.

5. უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე კანონმდებლობით დადგენილი წესით მოპოვებულ მტკიცებულებას აქვს საქართველოს ტერიტორიაზე მოპოვებული მტკიცებულების თანაბარი იურიდიული ძალა.

6. სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შედეგად მოპოვებული ნებისმიერი ქონება ან დოკუმენტის ორიგინალი საჭიროების გასვლის შემდეგ, დაუყოვნებლივ უბრუნდება უცხო სახელმწიფოს შესაბამის ორგანოს, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეს სახელმწიფო უარს აცხადებს მის დაბრუნებაზე.

7. დაუშვებელია უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე კანონმდებლობით დადგენილი წესით მოპოვებული ინფორმაციისა და სხვა მასალის გამოყენება სხვა მიზნებისთვის, გარდა იმ მიზნებისა, რომლებიც მითითებული იყო შესაბამის სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობაში.

8. ამ მუხლის მე-7 პუნქტში აღნიშნული ინფორმაცია და სხვა მასალა სხვა მიზნებისთვის შეიძლება გამოყენებულ იქნეს შესაბამისი უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს წინასწარი თანხმობის შემთხვევაში, რის შესახებაც იგზავნება დამატებითი შუამდგომლობა.

9. უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე საპროცესო მოქმედების ჩატარების ამ თავით დადგენილი წესის მიუხედავად, კანონმდებლობით გათვალისწინებულ შემთხვევებში ასევე შესაძლებელია სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობის გაგზავნის გარეშე უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე ჩატარდეს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით გათვალისწინებული საპროცესო მოქმედება.

10. უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოებისთვის სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობით მიმართვის გარეშე ასევე დასაშვებია ღია წყაროებში არსებული ინფორმაციის მოპოვება და სისხლის სამართლის საქმის წარმოების მიზნებისთვის გამოყენება.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 6. სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობის ფორმა

1. სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობა შედგენილი უნდა იყოს წერილობითი ფორმით და, როგორც წესი, უნდა შეიცავდეს:

ა) იმ სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს სახელწოდებას, რომელსაც ეგზავნება შუამდგომლობა;

ბ) სისხლის სამართლის საქმის ფაქტობრივი გარემოებების აღწერას და მის სამართლებრივ კვალიფიკაციას;

გ) კანონის იმ მუხლის შინაარსს, რომელთან დაკავშირებითაც მიმდინარეობს სისხლის სამართალწარმოება შესაბამის სისხლის სამართლის საქმეზე, აგრეთვე, საჭიროების შემთხვევაში, ამონაწერს სხვა, შესაბამისი საკანონმდებლო აქტებიდან;

დ) მოთხოვნილი სამართლებრივი დახმარების შინაარსს;

ე) სამართლებრივი დახმარების მოთხოვნის მიზანსა და საჭიროებას;

ვ) იმ პირის შეძლებისდაგვარად ზუსტ საიდენტიფიკაციო მონაცემებს, რომლის მიმართაც მოითხოვება სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენა;

ზ) სხვა აუცილებელ მონაცემებს.

2. თუ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსი საპროცესო მოქმედების ჩასატარებლად მოითხოვს სასამართლო გადაწყვეტილებას (განჩინებას), მოსამართლის ხელმოწერითა და სასამართლოს გერბიანი ბეჭდით დამოწმებული ეს გადაწყვეტილება უნდა დაერთოს სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობას.

3. ამ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული სასამართლო გადაწყვეტილების (განჩინების) გამოტანისას არ გამოიყენება საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 112-ე მუხლის მე-3 ნაწილითა და 143³ მუხლის მე-13 ნაწილით განსაზღვრული ვადები.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 6¹. საპროცესო დოკუმენტის ჩაბარება

1. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში გამომძიებელი, პროკურორი ან მოსამართლე (სასამართლო) უფლებამოსილია საქართველოს პროკურატურის მეშვეობით ან მის გარეშე უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე მყოფ პირს მისთვის გასაგებ ენაზე ფოსტის საშუალებით უშუალოდ მიაწოდოს სასამართლო გადაწყვეტილება ან სხვა სახის საპროცესო დოკუმენტი.

2. ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებულ დოკუმენტს უნდა დაერთოს წერილობითი განმარტება, რომლის თანახმად, ადრესატი უფლებამოსილია მიიღოს ინფორმაცია დოკუმენტის ჩაბარებასთან დაკავშირებით თავისი უფლება-მოვალეობების შესახებ.

3. უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე მყოფი პირისთვის პროცესის მწარმოებელ ორგანოში გამოძახების შესახებ უწყების ამ მუხლით დადგენილი წესით ჩაბარების შემთხვევაში დაცული უნდა იქნეს ამ კანონის მე-7 მუხლის მე-3, მე-4 და მე-6–მე-10 პუნქტების მოთხოვნები.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 7. უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე მყოფი პირის გამოძახება საქართველოს კომპეტენტური ორგანოების წარმოებაში არსებულ სისხლის სამართლის საქმესთან დაკავშირებით

1. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში გამომძიებელი, პროკურორი ან მოსამართლე (სასამართლო) უფლებამოსილია საქართველოს პროკურატურის მეშვეობით მოითხოვოს უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე მყოფი პირის გამოძახება თავის წარმოებაში არსებულ სისხლის სამართლის საქმესთან დაკავშირებით, როგორც ბრალდებულისა, მოწმისა, ექსპერტისა ან დაზარალებულისა.

2. ამ მუხლის პირველ პუნქტში აღნიშნული პირის გამოძახება ხდება შესაბამისი უწყების საფუძველზე, სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობის ფორმით, რომელიც ეგზავნება უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს.

3. საქართველოს ტერიტორიაზე ამ მუხლით დადგენილი წესით გამოძახებულ მოწმეს, ექსპერტსა და დაზარალებულს აუნაზღაურდებათ ყველა ის ხარჯი, რომელიც დაკავშირებულია მათ მგზავრობასთან და საქართველოს ტერიტორიაზე ყოფნასთან, ასევე ძირითადი სამუშაოდან მოცდენასთან. გამოძახებულ ექსპერტს დამატებით აუნაზღაურდება ყველა ის ხარჯი და გასამრჯელო, რომელიც დაკავშირებულია მის მიერ საექსპერტო საქმიანობის განხორციელებასთან.

4. ამ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული მოწმის, ექსპერტის ან დაზარალებულის გამოძახების შესახებ უწყებაში ან სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობაში მიეთითება იმ ხარჯების ოდენობა, რომლებიც გამოცხადების შემთხვევაში უნდა აუნაზღაურდეს გამოძახებულ პირს.

5. თუ საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით ანდა ნაცვალგების პირობებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, შესაძლებელია საქართველოს პროკურატურის წინასწარი თხოვნის საფუძველზე შესაბამისმა უცხო სახელმწიფომ გამოსაძახებელ მოწმეს, ექსპერტს ან დაზარალებულს ავანსის სახით გადასცეს გარკვეული ოდენობის ფულადი თანხა, რომელსაც შემდგომ აანაზღაურებს საქართველოს კომპეტენტური ორგანო.

6. მოწმის, ექსპერტის ან დაზარალებულის მიმართ, რომელიც გამოძახებულ იქნა ამ მუხლის მე-2 პუნქტით დადგენილი წესით, პროცესის მწარმოებელ ორგანოში გამოუცხადებლობის შემთხვევაში არ შეიძლება გამოყენებულ იქნეს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით გათვალისწინებული იძულებითი ღონისძიება.

7. ამ მუხლის მე-6 პუნქტით გათვალისწინებული წესი არ გამოიყენება, თუ პირი ნებაყოფლობით დაბრუნდება საქართველოში და კანონმდებლობით დადგენილი წესით ხელახლა იქნება გამოძახებული.

8. ამ მუხლით დადგენილი წესით გამოძახებულ მოწმეს, ექსპერტს ან დაზარალებულს პროცესის მწარმოებელი ორგანოს წინაშე გამოცხადების შემთხვევაში არ შეიძლება დაეკისროს ადმინისტრაციული ან სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა; იგი არ შეიძლება დაექვემდებაროს დაკავებას, დაპატიმრებას ან სასჯელს; ასევე არ შეიძლება მას რაიმე სხვა სახით შეეზღუდოს თავისუფლება იმ ქმედებისათვის, რომელიც ჩაიდინა შესაბამისი უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიის დატოვებამდე. არ შეიძლება ასევე აღნიშნული პირების

მიმართ გამოყენებულ იქნეს რაიმე სახის შეზღუდვა მათ მიერ მიცემული ჩვენების ან გაკეთებული დასკვნის გამო იმ სისხლის სამართლის საქმესთან დაკავშირებით, რომლისთვისაც იყვნენ ისინი გამოძახებული.

9. ამ მუხლით დადგენილი წესით გამოძახებულ ბრალდებულს პროცესის მწარმოებელი ორგანოს წინაშე გამოცხადების შემთხვევაში არ შეიძლება დაეკისროს ადმინისტრაციული ან სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა; იგი არ შეიძლება დაექვემდებაროს დაკავებას, დაპატიმრებას ან სასჯელს; ასევე არ შეიძლება მას რაიმე სხვა სახით შეეზღუდოს თავისუფლება იმ ქმედებისათვის, რომელიც ჩაიდინა შესაბამისი უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიის დატოვებამდე და არ იყო მითითებული გამოძახების შესახებ უწყებაში.

10. ამ მუხლის მე-8 და მე-9 პუნქტებით გათვალისწინებული წესი არ გამოიყენება, თუ პირმა, რომელსაც ჰქონდა შესაძლებლობა, დაეტოვებინა საქართველოს ტერიტორია, არ დატოვა იგი 15 დღის განმავლობაში მას შემდეგ, რაც ამოიწურა მისი საქართველოში ყოფნის აუცილებლობა, ან ხელახლა დაბრუნდა საქართველოში მისი ტერიტორიის დატოვების შემდეგ, თუკი საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით ანდა ნაცვალგების პირობებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 7¹. საგამოძიებო მოქმედებაში მონაწილეობის მიზნით საქართველოში პატიმრობაში მყოფი პირის უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე დროებით გადაყვანა

1. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში, როდესაც საქართველოს კომპეტენტური ორგანოების წარმოებაში არსებულ სისხლის სამართლის საქმესთან დაკავშირებით უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე საგამოძიებო მოქმედების ჩატარებისას საჭიროა საქართველოში პატიმრობაში მყოფი პირის დასწრება, გამომძიებელი, პროკურორი ან მოსამართლე (სასამართლო) უფლებამოსილია საქართველოს პროკურატურის მეშვეობით მოითხოვოს შესაბამის საგამოძიებო მოქმედებაში მონაწილეობის მიზნით ამ პირის უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე დროებით გადაყვანა.

2. ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში საქართველოში პატიმრობაში მყოფი პირის უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე დროებით გადაყვანისათვის აუცილებელია მისი წინასწარი წერილობითი თანხმობა.

3. ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული თხოვნა უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს ეგზავნება სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობის ფორმით. შუამდგომლობას უნდა დაერთოს საქართველოში პატიმრობაში მყოფი პირის წერილობითი თანხმობა ან მისი ასლი.

4. საქართველოში პატიმრობაში მყოფი პირის უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე დროებით გადაყვანის წესი და პირობები განისაზღვრება საქართველოს პროკურატურასა და უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს შორის გაფორმებული წერილობითი შეთანხმებით.

5. ამ მუხლის შესაბამისად უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე დროებით გადაყვანილი პირი, მათ შორის, მესამე სახელმწიფოს ტერიტორიაზე ტრანზიტით გადაყვანის შემთხვევაში, რჩება პატიმრობაში, თუ საქართველოს პროკურატურამ არ მოითხოვა მისი პატიმრობიდან განთავისუფლება.

6. უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე დროებით გადაყვანილი პირის პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი ჩაითვლება სასამართლოს მიერ დანიშნული სასჯელის საერთო ვადაში.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 8. სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით ინფორმაციის უცხო სახელმწიფოდან გამოთხოვა და უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოსთვის მიწოდება

1. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილია უცხო სახელმწიფოდან გამოითხოვოს ინფორმაცია მისი შიდა კანონმდებლობისა და ამ კანონმდებლობის გამოყენების პრაქტიკის შესახებ.

2. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში და სათანადო შუამდგომლობის საფუძველზე საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილია უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს მიაწოდოს ინფორმაცია საქართველოს კანონმდებლობისა და მისი გამოყენების პრაქტიკის შესახებ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 9. სისხლის სამართლის საქმესთან დაკავშირებით ინფორმაციის ან მასალების უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოსთვისაგან გამოთხოვა და უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოსთვის მიწოდება

1. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობისას, საჭიროების შემთხვევაში, საქართველოს პროკურატურა უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოსთვისაგან გამოითხოვს ინფორმაციას ან მასალებს მათ წარმოებაში არსებულ სისხლის სამართლის საქმესთან დაკავშირებით.

2. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილია სათანადო შუამდგომლობის საფუძველზე ან საკუთარი ინიციატივით უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს მიაწოდოს საქართველოს კომპეტენტური ორგანოების წარმოებაში არსებული სისხლის სამართლის საქმის გამოძიების მიმდინარეობისას მოპოვებული ინფორმაცია ან მასალები.

3. ამ მუხლის მე-2 პუნქტში მითითებული ინფორმაციის ან მასალების უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური

ორგანოებისათვის საკუთარი ინიციატივით მიწოდების შემთხვევაში საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილია დააწესოს შეზღუდვა მიწოდებული ინფორმაციის ან მასალების გამოყენების წესთან დაკავშირებით.

4. საქართველოს კომპეტენტური ორგანოები ვალდებული არიან, დაექვემდებარონ უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოების მიერ დაწესებულ შეზღუდვას მათ მიერ მოწოდებული ინფორმაციის ან მასალების გამოყენებასთან დაკავშირებით.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 9¹. პირის ტექნიკური საშუალებების გამოყენებით გამოკითხვა/დაკითხვა

1. სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს შუამდგომლობის საფუძველზე შესაძლებელია საქართველოს ტერიტორიაზე მყოფი მოწმის, ექსპერტის ან დაზარალებულის აუდიო- ან ვიდეოსაშუალებების გამოყენებით გამოკითხვა/დაკითხვა.

2. საქართველოს ტერიტორიაზე აუდიო- ან ვიდეოსაშუალებების გამოყენებით გამოსაკითხი/დასაკითხი პირის გამოძახება ხდება საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

3. სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს შუამდგომლობის საფუძველზე აუდიო- ან ვიდეოსაშუალებების გამოყენებით გამოსაკითხ/დასაკითხ საქართველოს ტერიტორიაზე მყოფ მოწმეს, ექსპერტსა და დაზარალებულს აქვთ საქართველოს კანონმდებლობით მათთვის მინიჭებული უფლება-მოვალეობები.

4. თუ შესაბამისი საერთაშორისო ხელშეკრულებით, ინდივიდუალური შეთანხმებით ან ნაცვალგების პირობებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, საქართველოს ტერიტორიაზე მყოფი მოწმის, ექსპერტის ან დაზარალებულის აუდიო- ან ვიდეოსაშუალებების გამოყენებით გამოკითხვის/დაკითხვის შესახებ უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს შუამდგომლობის შესრულებისას გამოიყენება შემდეგი წესები:

ა) საქართველოს კომპეტენტური ორგანოს წარმომადგენელი უზრუნველყოფს გამოსაკითხი/დასაკითხი მოწმის, ექსპერტის ან დაზარალებულის პიროვნების დადგენას და მისთვის საქართველოს კანონმდებლობით განსაზღვრული ფუნდამენტური პრინციპების დაცვას;

ბ) პირის უშუალოდ გამოკითხვას/დაკითხვას აწარმოებს შესაბამისი უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს წარმომადგენელი ან მისი მითითებით – საქართველოს კომპეტენტური ორგანოს უფლებამოსილი პირი. გამოკითხვა/დაკითხვა ტარდება უცხო სახელმწიფოს კანონმდებლობის მოთხოვნათა შესაბამისად;

გ) საჭიროების შემთხვევაში პირის გამოკითხვის/დაკითხვის პროცესში მონაწილეობს თარჯიმანი.

5. თუ შესაბამისი საერთაშორისო ხელშეკრულებით, ინდივიდუალური შეთანხმებით ან ნაცვალგების პირობებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს შუამდგომლობის საფუძველზე საქართველოს ტერიტორიაზე აუდიოსაშუალებით გამოსაკითხი/დასაკითხი პირის გამოკითხვა/დაკითხვა ტარდება მხოლოდ მისი წინასწარი თანხმობის შემთხვევაში.

6. უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს შუამდგომლობის საფუძველზე საქართველოს ტერიტორიაზე მყოფი მოწმის, ექსპერტის ან დაზარალებულის აუდიო- ან ვიდეოსაშუალებების გამოყენებით გამოკითხვის/დაკითხვის შემდეგ დგება ოქმი, რომელშიც მიეთითება გამოკითხვის/დაკითხვის დრო და ადგილი, გამოკითხული/დაკითხული პირის საიდენტიფიკაციო მონაცემები, გამოკითხვის/დაკითხვის პროცესში მონაწილე პირები და გამოყენებული ტექნიკური საშუალებები, აგრეთვე სხვა აუცილებელი მონაცემები. აღნიშნული ოქმი ამ კანონით დადგენილი წესით ეგზავნება უცხო სახელმწიფოს შესაბამის კომპეტენტურ ორგანოს.

7. სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს შუამდგომლობის საფუძველზე საქართველოს კომპეტენტური ორგანოები უზრუნველყოფენ უცხო სახელმწიფოში სისხლისსამართლებრივი დევნისადმი დაქვემდებარებული პირის საქართველოს ტერიტორიაზე აუდიო- ან ვიდეოსაშუალებების გამოყენებით გამოკითხვას/დაკითხვას. გამოკითხვა/დაკითხვა ტარდება მხოლოდ გამოსაკითხი/დასაკითხი პირის წინასწარი თანხმობის შემთხვევაში.

8. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილია სამართალწარმოების ნებისმიერ ეტაპზე უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოებს მიმართოს მის ტერიტორიაზე მყოფი მოწმის, ექსპერტის ან დაზარალებულის აუდიო- ან ვიდეოსაშუალებების გამოყენებით გამოკითხვის/დაკითხვის თხოვნით.

9. უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე მყოფი მოწმის, ექსპერტის ან დაზარალებულის აუდიო- ან ვიდეოსაშუალებების გამოყენებით გამოკითხვის/დაკითხვის შესახებ შუამდგომლობაში, გარდა ამ კანონის მე-6 მუხლის პირველ პუნქტში მითითებული მონაცემებისა, უნდა აღინიშნოს:

ა) მიზეზები, რომელთა გამოც შეუძლებელია პირის უშუალოდ წარმოდგენა პროცესის მწარმოებელ ორგანოში;

ბ) იმ ორგანოს და პირის (პირების) დასახელება, რომლებიც უფლებამოსილი არიან აუდიო- ან ვიდეოსაშუალებების გამოყენებით გამოკითხონ/დაკითხონ მოწმე, ექსპერტი ან დაზარალებული.

10. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილია უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოებს მიმართოს საქართველოში სისხლისსამართლებრივი დევნისადმი დაქვემდებარებული პირის აუდიო- ან ვიდეოსაშუალებების

გამოყენებით გამოკითხვის/დაკითხვის თხოვნით. გამოკითხვა/დაკითხვა ტარდება მხოლოდ გამოსაკითხი/დასაკითხი პირის წინასწარი თანხმობის შემთხვევაში.

11. ამ მუხლის მოთხოვნების მიუხედავად, საქართველოს კომპეტენტური ორგანოები უფლებამოსილი არიან უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე მყოფი პირის დისტანციური გამოკითხვა/დაკითხვა ტექნიკური საშუალებების გამოყენებით აწარმოონ კანონით დადგენილი სხვა წესით.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 10. კონფიდენციალურობის დაცვა

1. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილია უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს მიმართოს თხოვნით, რათა სისხლის სამართლის საქმეზე სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობის შესრულებისას დაცულ იქნეს კონფიდენციალურობა, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც ეს თხოვნა ეწინააღმდეგება შუამდგომლობის შესრულებას.

2. შესაბამისი თხოვნის არსებობის შემთხვევაში საქართველოს პროკურატურა უზრუნველყოფს კონფიდენციალურობის დაცვას სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს შუამდგომლობის შესრულებისას. თუ კონფიდენციალურობის დაცვა ვერ ხერხდება, ეს დაუყოვნებლივ ეცნობება შესაბამის უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 11. სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ უცხო სახელმწიფოს შუამდგომლობის შესრულება საქართველოს ტერიტორიაზე

1. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში საქართველოს პროკურატურა უზრუნველყოფს სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ უცხო სახელმწიფოს შუამდგომლობის შესრულებას საქართველოს ტერიტორიაზე.

2. უცხო სახელმწიფოდან შემოსული სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობა სრულდება საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად.

3. თუ საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით, ინდივიდუალური შეთანხმებით ან ნაცვალგების პირობებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენისას, შესაბამისი თხოვნის არსებობის შემთხვევაში, გამოიყენება ასევე შუამდგომლობის ინიციატორი უცხო სახელმწიფოს კანონმდებლობა, თუ იგი არ ეწინააღმდეგება საქართველოს კანონმდებლობის ფუნდამენტურ პრინციპებს.

4. თუ შესაბამისი უცხო სახელმწიფოს ეროვნული სამართალი სხვაგვარ მოთხოვნას არ აწესებს, საპროცესო მოქმედებები, რომლებიც დაკავშირებულია პირის იძულებასთან და მისი კონსტიტუციური უფლებებისა და თავისუფლებების შეზღუდვასთან, ტარდება, თუ ისინი სანქციონირებულია უცხო სახელმწიფოს სასამართლოს ან სხვა კომპეტენტური ორგანოს მიერ.

5. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში უცხო სახელმწიფოდან შემოსული სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობის შესრულების პროცესს საქართველოს პროკურატურის წინასწარი თანხმობის შემთხვევაში შეიძლება დაესწრონ ამ უცხო სახელმწიფოს წარმომადგენლები. საქართველოს პროკურატურა ვალდებულია დააკმაყოფილოს თხოვნა, თუ დაინტერესებულ პირთა დასწრება უკეთესად უპასუხებს შესაბამისი უცხო სახელმწიფოს საჭიროებებს და გამორიცხავს სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ დამატებითი შუამდგომლობის წარმოდგენის აუცილებლობას.

6. თუ უცხო სახელმწიფოს მიერ მოწოდებული ინფორმაცია არასაკმარისი აღმოჩნდება სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობის შესასრულებლად, საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილია უცხო სახელმწიფოდან გამოითხოვოს დამატებითი ინფორმაცია.

7. სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შედეგად მოპოვებული მასალები უცხო სახელმწიფოს ეგზავნება საქართველოს პროკურატურის მეშვეობით.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 12. სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობის შესრულებაზე უარის თქმის საფუძვლები

1. სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენა არ მოხდება, თუ:

ა) სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობის შესრულებამ შესაძლოა ზიანი მიაყენოს საქართველოს სუვერენიტეტს, უშიშროებას, საზოგადოებრივ წესრიგს ან სხვა არსებით ინტერესს;

ბ) სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობის შესრულება ეწინააღმდეგება საქართველოს კანონმდებლობას;

გ) დანაშაულს, რომელთან დაკავშირებითაც მოითხოვება სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენა,

საქართველო მიიჩნევს პოლიტიკურ დანაშაულად ან პოლიტიკურ დანაშაულთან დაკავშირებულ დანაშაულად. დანაშაული არ ჩაითვლება პოლიტიკურად, თუ დანაშაულის მიზნების, მოტივის, ფორმის, მეთოდების და სხვა გარემოებების მხედველობაში მიღებით სისხლის სამართლის ქმედების ნიშნები გადაწონის დანაშაულის ჩადენის პოლიტიკურ ასპექტებს;

დ) სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობის შესრულებამ შესაძლოა ზიანი მიაყენოს ადამიანის საყოველთაოდ აღიარებულ უფლებებსა და ძირითად თავისუფლებებს;

ე) დანაშაული, რომელთან დაკავშირებითაც მოითხოვება სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენა, არის სამხედრო დანაშაული, რომელიც შუამდგომლობის ინიციატორი სახელმწიფოს სისხლის სამართლის კანონმდებლობით არ არის დასჯადი, გარდა იმ შემთხვევისა, თუ საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით ანდა ნაცვალგების პირობებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული;

ვ) სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობის შესრულების შედეგად შესაძლოა დაირღვეს ერთი და იმავე დანაშაულისათვის განმეორებით მსჯავრის დადების აკრძალვის პრინციპი.

2. როდესაც სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობით მოითხოვება ჩხრეკა, ამოღება ან ქონებაზე ყადაღის დადება და შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, შუამდგომლობა შესრულდება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ არსებობს შემდეგი პირობები:

ა) დანაშაული, რომელთან დაკავშირებითაც მოითხოვება სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენა, დასჯადია როგორც შუამდგომლობის ინიციატორი უცხო სახელმწიფოს, ისე საქართველოს კანონმდებლობით;

ბ) დანაშაული, რომელთან დაკავშირებითაც მოითხოვება სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენა, საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად, ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული დანაშაულია;

გ) შუამდგომლობის შესრულება შეესაბამება საქართველოს კანონმდებლობას.

„3. როდესაც უცხო სახელმწიფო მოითხოვს საქართველოში პატიმრობაში მყოფი პირის გამოცხადებას თავის ტერიტორიაზე საგამოძიებო ან სასამართლო მოქმედებების ჩასატარებლად, საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილია უარი განუცხადოს უცხო სახელმწიფოს სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობის შესრულებაზე, თუ:

ა) პატიმრობაში მყოფი პირი არ არის თანახმა;

ბ) პატიმრობაში მყოფი პირის საქართველოში ყოფნა აუცილებელია მის მიმართ მიმდინარე სისხლისსამართლებრივი პროცედურების განხორციელებისათვის;

გ) პატიმრობაში მყოფი პირის გადაცემამ შეიძლება გააჭიანუროს მისი პატიმრობაში ყოფნა;

დ) არსებობს სხვა გარემოებები, რომლებიც გამორიცხავს ამ პუნქტით გათვალისწინებული მიზნებისათვის პატიმრობაში მყოფი პირის უცხო სახელმწიფოსთვის გადაცემას.

4. საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილია დროებით უარი განუცხადოს უცხო სახელმწიფოს სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენაზე, თუ დახმარების აღმოჩენა ზიანს მიაყენებს ან შეაფერხებს საქართველოში მიმდინარე სისხლის სამართალწარმოებას.

5. საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით ანდა ნაცვალგების პირობებით გათვალისწინებულ სხვა შემთხვევებში საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილია მთლიანად ან ნაწილობრივ უარი განაცხადოს სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენაზე.

6. ამ მუხლით გათვალისწინებული გარემოებების დადგენის შემთხვევაში სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობა და თანდართული დოკუმენტები საქართველოს პროკურატურის მეშვეობით უნდა დაუბრუნდეს შესაბამის უცხო სახელმწიფოს, ამასთანავე, უნდა მიეთითოს შუამდგომლობის შესრულების გადავადების ან შეუსრულებლობის მიზეზები.

7. საქართველოს პროკურატურა ვალდებულია ამ მუხლის მე-6 პუნქტით გათვალისწინებული პროცედურის განხორციელებამდე კონსულტაციები გამართოს შესაბამის უცხო სახელმწიფოსთან სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობის ნაწილობრივ ან/და გარკვეული პირობებით შესრულების უზრუნველსაყოფად.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 12¹. ერთობლივი საგამოძიებო ჯგუფის შექმნა

1. თუ ჩადენილ დანაშაულთან დაკავშირებით გამოძიების წარმოება მოითხოვს უცხო სახელმწიფოს (სახელმწიფოების) კომპეტენტურ ორგანოებთან კოორდინირებულ მოქმედებას, საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილია უცხო სახელმწიფოს (სახელმწიფოების) კომპეტენტურ ორგანოებთან ერთად შექმნას ერთობლივი საგამოძიებო ჯგუფი, რომლის შემადგენლობა, საქმიანობის წესი, საქმიანობასთან დაკავშირებული ხარჯები და წევრთა უფლება-მოვალეობები განისაზღვრება შესაბამისი საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან უცხო სახელმწიფოსთან (სახელმწიფოებთან) გაფორმებული წერილობითი შეთანხმებით (შეთანხმებებით).

2. ერთობლივი საგამოძიებო ჯგუფის ფარგლებში მოპოვებულ მტკიცებულებას საქართველოს ტერიტორიაზე მოპოვებული მტკიცებულების თანაბარი იურიდიული ძალა აქვს.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 13. საპროცესო სტატუსი

პირები, რომელთა მიმართაც უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოები მოითხოვენ საპროცესო მოქმედებების ჩატარებას, სარგებლობენ იმავე საპროცესო სტატუსით, რომელიც მათ მინიჭებული აქვთ შუამდგომლობის ინიციატორ სახელმწიფოში, თუ ამით არ ილახება საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული პირის ძირითადი უფლებები.

თავი III. ექსტრადიცია

მუხლი 14. პირის უცხო სახელმწიფოდან საქართველოში ექსტრადიცია

1. საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილია ამ კანონით დადგენილი წესით მიმართოს უცხო სახელმწიფოს შესაბამის დაწესებულებას იმ პირის უცხო სახელმწიფოდან საქართველოში ექსტრადიციის მიზნით დროებითი დაპატიმრების ან ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობით, რომელსაც ბრალად ედება ისეთი დანაშაულის ჩადენა, რომელიც სასჯელის სახით ითვალისწინებს ერთ წელზე მეტი ვადით თავისუფლების აღკვეთას, ან რომელიც მსჯავრდებულია ამგვარი დანაშაულის ჩადენისათვის.

2. პირის ექსტრადიციის მიზნით დროებითი დაპატიმრების ან უცხო სახელმწიფოდან საქართველოში ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობის მომზადების პროცესში მხედველობაში მიიღება ასევე ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმე, მისი საზოგადოებრივად საშიში ხასიათი, დანაშაულის შედეგად მიყენებული ზიანის ოდენობა, პირის საქართველოში ექსტრადიციის, მისი შემდგომი მსჯავრდებისა და დასჯის საჯარო ინტერესი, აგრეთვე სხვა გარემოებები, რომლებიც განსაზღვრავს პირის საქართველოში ექსტრადიციის მიზანშეწონილობას.

3. პირის უცხო სახელმწიფოდან საქართველოში ექსტრადიციის მიზნით დროებითი დაპატიმრების ან ექსტრადიციის მოთხოვნაზე უარი დასაბუთებული უნდა იყოს.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 14¹. პირის უცხო სახელმწიფოდან საქართველოში ექსტრადიციის მიზნით დროებითი დაპატიმრების შესახებ შუამდგომლობის წარდგენის საფუძველი და ფორმა

1. პირის უცხო სახელმწიფოდან საქართველოში ექსტრადიციის მიზნით დროებითი დაპატიმრების შესახებ შუამდგომლობა იგზავნება გადაუდებელ შემთხვევაში, ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობისა და თანდართული დოკუმენტების წარდგენამდე.

2. პირის უცხო სახელმწიფოდან საქართველოში ექსტრადიციის მიზნით დროებითი დაპატიმრების შესახებ შუამდგომლობა შედგენილი უნდა იყოს წერილობით და მასში მითითებული უნდა იყოს შემდეგი ინფორმაცია:

ა) ინფორმაცია ბრალდებულის მიმართ აღკვეთის ღონისძიების სახით დაპატიმრების გამოყენების შესახებ სასამართლოს განჩინების არსებობის თაობაზე, მსჯავრდებულის შემთხვევაში – კანონიერ ძალაში შესული სასამართლოს გამამტყუნებელი განაჩენის არსებობის შესახებ;

ბ) მითითება იმის თაობაზე, რომ ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობა დამატებით იქნება წარდგენილი;

გ) ინფორმაცია იმის თაობაზე, თუ რა დანაშაულისთვის იქნება მოთხოვნილი ბრალდებულის ან მსჯავრდებულის ექსტრადიცია;

დ) დანაშაულის ფაქტობრივი გარემოებების აღწერილობა, დანაშაულის ჩადენის/შესაძლო ჩადენის ადგილისა და დროის მითითებით;

ე) ბრალდებულის ან მსჯავრდებულის შეძლებისდაგვარად ზუსტი საიდენტიფიკაციო მონაცემები.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 15. პირის უცხო სახელმწიფოდან საქართველოში ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობის ფორმა და თანდართული დოკუმენტები

1. პირის უცხო სახელმწიფოდან საქართველოში ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობა შედგენილი უნდა იყოს წერილობითი ფორმით და უნდა შეიცავდეს:

ა) ბრალდებულის ან მსჯავრდებულის სახელს, გვარს, დაბადების თარიღსა და ადგილს, შესაძლებლობის შემთხვევაში – ასევე მისი პიროვნების დამადასტურებელ სხვა საიდენტიფიკაციო მონაცემებს;

ბ) ჩადენილი დანაშაულის ფაქტობრივ გარემოებათა აღწერას იმ კანონზე მითითებით, რომელიც ითვალისწინებს პასუხისმგებლობას ამგვარი დანაშაულისათვის.

2. ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებულ ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობას უნდა დაერთოს:

ა) სასამართლოს განჩინება პირისთვის აღკვეთის ღონისძიების სახით დაპატიმრების შეფარდების შესახებ;

ბ) პირის ბრალდების შესახებ დადგენილების ასლი, ხოლო თუ პირი მსჯავრდებულია – კანონიერ ძალაში შესული სასამართლოს გამამტყუნებელი განაჩენის ასლი;

გ) კანონის ტექსტი, რომლითაც გათვალისწინებულია სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა ჩადენილი დანაშაულისათვის, ასევე ექსტრადიციის საკითხის განხილვისათვის საჭირო სხვა საკანონმდებლო

აქტები;

დ) შესაძლებლობის შემთხვევაში – ექსტრადიციას დაქვემდებარებული პირის ფოტოსურათი, თითის ანაბეჭდები, დნმ-ის კოდი ან სხვა საიდენტიფიკაციო მონაცემები.

3. ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებულ ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობას შეიძლება დაერთოს სხვა დოკუმენტებიც, თუ ეს გათვალისწინებულია საქართველოსა და უცხო სახელმწიფოს შორის არსებული შესაბამისი საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით.

მუხლი 16. უცხო სახელმწიფოში მიმდინარე საექსტრადიციო პროცედურების ეფექტი საქართველოში მიმდინარე სისხლისსამართლებრივ პროცედურებზე

1. საქართველოში ექსტრადირებას დაქვემდებარებული პირის უცხო სახელმწიფოში დაპატიმრების შემთხვევაში საქართველოში მისი პატიმრობის ვადა აითვლება საქართველოს შესაბამისი ორგანოებისთვის მისი ფაქტობრივად გადმოცემის მომენტიდან. საქართველოში ექსტრადირებას დაქვემდებარებული პირის უცხო სახელმწიფოში ექსტრადირების მიზნით პატიმრობის ვადა ჩაითვლება სასამართლოს მიერ დანიშნული სასჯელის საერთო ვადაში.

2. დაუშვებელია საქართველოში ექსტრადირებული პირის მიმართ სისხლისსამართლებრივი დევნის წარმოება ან პირის მსჯავრდება მის გადმოცემამდე რაიმე სხვა დანაშაულის ჩადენისთვის, გარდა იმ დანაშაულისა, რომლის ჩადენისთვისაც იგი საქართველოში იქნა ექსტრადირებული (სპეციალობის წესი).

3. თუ საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ამ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული წესი არ გამოიყენება იმ შემთხვევაში, როდესაც:

ა) სახელმწიფო, რომელმაც განახორციელა პირის საქართველოში ექსტრადირება, ამაზე თანახმაა;

ბ) ექსტრადირებულმა პირმა, რომელსაც ჰქონდა შესაძლებლობა, დაეტოვებინა საქართველოს ტერიტორია, არ დატოვა იგი მისი საბოლოო გათავისუფლებიდან 45 დღის განმავლობაში, ან ხელახლა დაბრუნდა საქართველოში მისი ტერიტორიის დატოვების შემდეგ;

გ) პირის საქართველოში ექსტრადირება გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით განხორციელდა და ამ პირმა უარი განაცხადა მის მიმართ სპეციალობის წესის გამოყენებაზე.

4. ამ მუხლის მე-3 პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში უცხო სახელმწიფოსგან თანხმობის გამოთხოვის შესახებ შუამდგომლობას უნდა დაერთოს შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლებით გათვალისწინებული დოკუმენტები და უნდა შეიცავდეს ამ კანონის მე-15 მუხლში აღნიშნულ ინფორმაციას.

5. თუ საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ამ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული წესი არ გამოიყენება, თუკი ექსტრადიციის შემდეგ მიმდინარე სამართალწარმოების დროს შეიცვალა პირის მიერ ჩადენილი ქმედების სამართლებრივი შეფასება (კვალიფიკაცია), მაგრამ უცვლელი დარჩა ჩადენილი დანაშაულის აღწერილობა და მისი ძირითადი შემადგენელი ელემენტები, და ახალი დანაშაული ექვემდებარება ექსტრადიციას.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 17. პირის მესამე სახელმწიფოსთვის გადაცემა

1. არ შეიძლება უცხო სახელმწიფოდან ექსტრადირებული პირი გადმოცემი სახელმწიფოს თანხმობის გარეშე გადაეცეს მესამე სახელმწიფოს.

2. ამ მუხლის მიზნებისათვის თანხმობას შესაბამისი უცხო სახელმწიფოსაგან გამოითხოვს საქართველოს პროკურატურა.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 18. ექსტრადიციას დაქვემდებარებული დანაშაულები

1. თუ საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, პირის უცხო სახელმწიფოში ექსტრადირება განხორციელდება ისეთი დანაშაულების ჩადენისათვის, რომლებიც როგორც საქართველოს, ისე შესაბამისი უცხო სახელმწიფოს კანონმდებლობით ისჯება სულ მცირე ერთი წლის ვადით თავისუფლების აღკვეთით ან უფრო მკაცრი სასჯელით. მსჯავრდებულის შემთხვევაში ასევე აუცილებელია, რომ მას მისჯილი ჰქონდეს სულ მცირე ოთხი თვით თავისუფლების აღკვეთა.

2. თუ საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, პირის უცხო სახელმწიფოში ექსტრადირება შეიძლება განხორციელდეს აგრეთვე, თუ ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობა შეეხება რამდენიმე დანაშაულს, რომლებიც დასჯადია როგორც საქართველოს, ისე შესაბამისი უცხო სახელმწიფოს კანონმდებლობით და რომელთაგან ზოგიერთი ვერ აკმაყოფილებს სასჯელის ზომის მიმართ ამ მუხლის პირველი პუნქტით დადგენილ მოთხოვნებს, მაგრამ ისჯება თავისუფლების აღკვეთით ან სანქციის სახით ითვალისწინებს ჯარიმას.

3. ამ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული წესი გამოიყენება აგრეთვე პირის უცხო სახელმწიფოდან საქართველოში ექსტრადირების შემთხვევაში.

მუხლი 19. პოლიტიკური დანაშაული

1. ექსტრადიციას არ განხორციელდება, თუ დანაშაულს, რომლის ჩადენისთვისაც მოითხოვება პირის

გადაცემა, საქართველო მიიჩნევს პოლიტიკურ დანაშაულად ან პოლიტიკურ დანაშაულთან დაკავშირებულ დანაშაულად.

2. პოლიტიკური დანაშაულის განსაზღვრისას მხედველობაში მიიღება ამ კანონის მე-12 მუხლის პირველი პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული წესი.

3. პოლიტიკურ დანაშაულად არ განიხილება სახელმწიფო მეთაურის ან მისი ოჯახის წევრის სიცოცხლის ხელყოფა ან ასეთი ხელყოფის მცდელობა, აგრეთვე ყველა ის დანაშაული, რომლის ჩადენის შემთხვევაშიც საქართველოს ადგილობრივი აქვს ექსტრადიციის ვალდებულება საერთაშორისო ხელშეკრულებებისა და ინდივიდუალური შეთანხმებების შესაბამისად.

მუხლი 20. სამხედრო დანაშაული

1. თუ საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, ექსტრადიცია არ განხორციელდება, თუკი დანაშაული, რომლის ჩადენისთვისაც მოითხოვება პირის გადაცემა, სამხედრო დანაშაულია.

2. სამხედრო დანაშაულის განსაზღვრისას გამოიყენება ამ კანონის მე-12 მუხლის პირველი პუნქტის „ე“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული წესი.

მუხლი 21. საქართველოს მოქალაქის ექსტრადიცია

დაუშვებელია საქართველოს მოქალაქის უცხო სახელმწიფოში ექსტრადირება, გარდა საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებებით გათვალისწინებული შემთხვევებისა.

მუხლი 22. სიკვდილით დასჯა

ექსტრადიცია არ განხორციელდება, თუ დანაშაულისათვის, რომლის ჩადენისთვისაც მოითხოვება პირის გადაცემა, ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობის ინიციატორი სახელმწიფოს კანონმდებლობით გათვალისწინებულია სიკვდილით დასჯა.

მუხლი 23. დაუსწრებლად გამოტანილი განაჩენი

1. პირის უცხო სახელმწიფოში ექსტრადირება არ ხორციელდება, თუ ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობის ინიციატორ სახელმწიფოში მის მიმართ დაუსწრებლად იქნა გამოტანილი სასამართლოს გამამტყუნებელი განაჩენი და, ამასთანავე, იგი სათანადოდ არ იყო ინფორმირებული სასამართლო სხდომის შესახებ, ან დანაშაულის ჩადენაში ბრალდებულისთვის უზრუნველყოფილი არ იყო დაცვის მინიმალური უფლებები.

2. ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში პირის ექსტრადიცია შეიძლება განხორციელდეს, თუ ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობის ინიციატორი სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოები წარმოადგენენ სასამართლოს მიერ საქმის ხელახალი განხილვის გარანტიას, სადაც ექსტრადირებული პირი უზრუნველყოფილი იქნება დაცვის უფლებით.

მუხლი 24. ხანდაზმულობის ვადა

ექსტრადიცია არ განხორციელდება იმ დანაშაულისათვის, რომლის ჩადენის შემთხვევაშიც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მიხედვით გასულია ხანდაზმულობის ვადა, რომელიც პირს ათავისუფლებს სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისგან ან სასჯელის მოხდისგან.

მუხლი 25. ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული პირის სტატუსი, ამნისტია, შეწყალება

1. ექსტრადიცია არ განხორციელდება, თუ ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებულ პირს საქართველოში თავშესაფარი აქვს მიცემული ან იგი საქართველოში საერთაშორისო დაცვის მქონე პირია, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც მის ექსტრადიციას შესაძლებელია უსაფრთხო სახელმწიფო მოითხოვს.

2. ექსტრადიცია არ განხორციელდება, თუ დანაშაული, რომლის ჩადენისთვისაც მოითხოვება პირის გადაცემა, საქართველოს კანონმდებლობით ამნისტირებულია და საქართველოს აქვს იურისდიქცია ამ დანაშაულთან დაკავშირებით.

3. ექსტრადიცია არ განხორციელდება, თუ პირის მიმართ იმ დანაშაულთან დაკავშირებით, რომლის ჩადენისთვისაც მოითხოვება მისი გადაცემა, გამოცემულია შეწყალების აქტი.

4. საექსტრადიციო პროცედურების მწარმოებელი პროკურორი ვალდებულია ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებულ პირს წერილობითი ფორმით, მისთვის გასაგებ ენაზე განუმარტოს საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით საერთაშორისო დაცვის მოთხოვნის და თავშესაფრის პროცედურის ხელმისაწვდომობის უფლებები.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2016 წლის 1 დეკემბრის კანონი №45 - ვებგვერდი, 15.12.2016წ.

მუხლი 26. პრინციპი Non bis in idem

პირის ექსტრადიცია არ განხორციელდება, თუ:

ა) იმ დანაშაულთან დაკავშირებით, რომლის ჩადენისთვისაც მოითხოვება პირის ექსტრადიცია, არსებობს საქართველოს სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენი;

ბ) იმ დანაშაულთან დაკავშირებით, რომლის ჩადენისთვისაც მოითხოვება პირის ექსტრადიცია,

საქართველოს შესაბამისმა ორგანოებმა მიიღეს საბოლოო გადაწყვეტილება სისხლისამართლებრივი დევნის შეწყვეტის შესახებ.

მუხლი 27. სამართალწარმოება ერთსა და იმავე დანაშაულთან დაკავშირებით

ექსტრადიცია შეიძლება არ განხორციელდეს, თუ საქართველოს შესაბამისი ორგანოები ახორციელებენ სამართალწარმოებას იმავე დანაშაულთან დაკავშირებით, რომლის ჩადენისთვისაც მოითხოვება პირის გადაცემა.

მუხლი 28. დანაშაულის ჩადენის ადგილი

საქართველოს უფლება აქვს, უარი თქვას პირის უცხო სახელმწიფოში ექსტრადირებაზე, თუ დანაშაული, რომლის ჩადენისთვისაც მოითხოვება მისი გადაცემა, მთლიანად ან ნაწილობრივ ჩადენილია საქართველოს ტერიტორიაზე.

მუხლი 29. ექსტრადიციის გამომრიცხავი სხვა გარემოებები

1. ექსტრადიცია არ განხორციელდება, თუ არსებობს საფუძვლიანი ვარაუდი, რომ პირის ექსტრადიცია მოითხოვება იმ მიზნით, რომ შემდგომ იგი პასუხისგებაში იქნეს მიცემული ან დაისაჯოს მისი რასის, ეროვნების, ეთნიკური კუთვნილების, რელიგიური ან პოლიტიკური შეხედულებების ან სხვა მსგავს გარემოებათა გამო.

2. ექსტრადიცია არ განხორციელდება იმ შემთხვევაში, როდესაც, პირის არასრულწლოვანებიდან, ჯანმრთელობის მდგომარეობიდან ან პიროვნული თვისებებიდან გამომდინარე, ქმედების ბუნების და ექსტრადიციის მომთხოვნი სახელმწიფოს ინტერესების მხედველობაში მიღებით ითვლება, რომ ექსტრადიცია აშკარად არ შეესაბამება ადამიანური მოპყრობის ძირითად სტანდარტებს.

3. ექსტრადიცია არ განხორციელდება, თუ არსებობს საფუძვლიანი ვარაუდი, რომ ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობის ინიციატორ სახელმწიფოში პირი დაექვემდებარება წამებას, სასტიკ, არაადამიანურ ან ღირსების შემლახავ მოპყრობას ან სასჯელს, რომელიც დაკავშირებული იქნება ამ პირის წამებასთან, მისდამი სასტიკ, არაადამიანურ ან ღირსების შემლახავ მოპყრობასთან.

4. ექსტრადიცია არ განხორციელდება, თუ ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობის ინიციატორ სახელმწიფოში პირი შეიძლება გასამართლებულ იქნეს ან პირს შეიძლება მიესაჯოს სასჯელი სპეციალური სასამართლოს ან ტრიბუნალის მიერ.

4¹. ექსტრადიცია არ განხორციელდება, თუ იგი ეწინააღმდეგება საქართველოს სახელმწიფო სუვერენიტეტს, უსაფრთხოებას ან ძირითად ინტერესებს.

5. ექსტრადიცია არ განხორციელდება აგრეთვე საქართველოსა და შესაბამის უცხო სახელმწიფოს შორის არსებული საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით გათვალისწინებული სხვა დამაბრკოლებელი გარემოებების არსებობის შემთხვევებში.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

მუხლი 30. უცხო სახელმწიფოში ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული პირის საქართველოს ტერიტორიაზე დაკავება და მის მიმართ აღკვეთის ღონისძიების გამოყენება

1. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში, უცხო სახელმწიფოს სამართალდამცავი ორგანოების მიერ ძებნილი პირის საქართველოს ტერიტორიაზე დაკავება და მის მიმართ აღკვეთის ღონისძიების გამოყენება შესაძლებელია იმ შემთხვევაში, თუ:

ა) უცხო სახელმწიფოს მიერ წარმოდგენილია პირის ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობა;

ბ) უცხო სახელმწიფოს მიერ წარმოდგენილია პირის ექსტრადიციის მიზნით დროებითი დაპატიმრების შესახებ შუამდგომლობა;

გ) უცხო სახელმწიფოს სამართალდამცავი ორგანოების მიერ პირი საერთაშორისო დონეზე იძებნება.

2. პირის ამ მუხლის პირველი პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტის საფუძველზე დაკავების შემთხვევაში მის მიმართ აღკვეთის ღონისძიების გამოყენების საკითხის განხილვისას აუცილებელია უცხო სახელმწიფომ წარმოადგინოს ამ კანონის 14¹ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული ინფორმაცია.

3. უცხო სახელმწიფოს სამართალდამცავი ორგანოების მიერ ძებნილი პირის საქართველოს ტერიტორიაზე დაკავებისთანავე ამის თაობაზე უნდა ეცნობოს დამკავებელი ორგანოს საქმიანობაზე საპროცესო ხელმძღვანელობის განმახორციელებელ შესაბამის პროკურორს, რომელიც პირის დაკავებიდან 48 საათის განმავლობაში დაკავების ადგილის მიხედვით შესაბამის მაგისტრატ მოსამართლეს მიმართავს შუამდგომლობით პირის მიმართ აღკვეთის ღონისძიების გამოყენების თხოვნით.

4. უცხო სახელმწიფოს სამართალდამცავი ორგანოების მიერ ძებნილი პირის მიმართ შეიძლება გამოყენებულ იქნეს საექსტრადიციო პატიმრობა ან, საექსტრადიციო პროცედურების თავისებურებების გათვალისწინებით, – საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით დადგენილი აღკვეთის ღონისძიების სხვა სახეები.

5. მაგისტრატი მოსამართლე უცხო სახელმწიფოს სამართალდამცავი ორგანოების მიერ ძებნილი პირის მიმართ აღკვეთის ღონისძიების გამოყენების საკითხს განიხილავს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 206-ე მუხლით დადგენილი წესით და საექსტრადიციო პროცედურების თავისებურებების გათვალისწინებით. მაგისტრატი მოსამართლის გადაწყვეტილება შეიძლება პირისთვის მისი გადაცემიდან 7 დღის ვადაში გასაჩივრდეს სააპელაციო სასამართლოს საგამომიებო კოლეგიაში, რომელიც

საჩივარს 5 დღის ვადაში განიხილავს.

6. საქართველოს ტერიტორიაზე დაკავებული, უცხო სახელმწიფოში ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული პირის საქართველოში პატიმრობის ვადაა 3 თვე, რომელიც საქართველოში პროცედურების წარმოების ნებისმიერ ეტაპზე ექსტრადიციის განხორციელებით გამოწვეული საჭიროების გამო შეიძლება გაგრძელდეს 3 თვით, მაგრამ არაუმეტეს ორჯერ.

7. ამ მუხლის მე-6 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში პროკურორის მოტივირებული შუამდგომლობის საფუძველზე პირის საქართველოში პატიმრობის ვადას აგრძელებს შესაბამისი მაგისტრატის მოსამართლე, რომლის გადაწყვეტილებაც შეიძლება საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 207-ე მუხლით დადგენილი წესით გასაჩივრდეს სააპელაციო სასამართლოს საგამომიებო კოლეგიაში.

8. საქართველოში პროცედურების წარმოების ნებისმიერ ეტაპზე შესაძლებელია შესაბამისი მაგისტრატის მოსამართლის გადაწყვეტილების საფუძველზე შეიცვალოს ან გაუქმდეს უცხო სახელმწიფოში ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული პირის მიმართ გამოყენებული საქართველოში პატიმრობა ან სხვა აღკვეთის ღონისძიება. ეს გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო სასამართლოს საგამომიებო კოლეგიაში.

9. ამ მუხლის მე-8 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევებში გამოიყენება საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 206-ე და 207-ე მუხლებით დადგენილი წესები საქართველოში პროცედურების თავისებურებების გათვალისწინებით.

10. უცხო სახელმწიფოში ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული პირის დაკავების და მის მიმართ სისხლის სამართლის საპროცესო იძულების ღონისძიების გამოყენების შესახებ საქართველოს პროკურატურის მეშვეობით დაუყოვნებლივ ეცნობება უცხო სახელმწიფოს შესაბამის კომპეტენტურ ორგანოს.

11. უცხო სახელმწიფოში ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული პირის მიმართ გამოყენებული საქართველოში პატიმრობის ან სხვა აღკვეთის ღონისძიების შეცვლის ან გაუქმების შემთხვევაში, ექსტრადიციის განხორციელების, მათ შორის, ექსტრადიციის შესახებ ბრძანების აღსრულების (ეტაპირების), საჭიროებიდან გამომდინარე, არ გამოირიცხება საქართველოში წარმოების ნებისმიერ ეტაპზე სასამართლო გადაწყვეტილების საფუძველზე საქართველოში პატიმრობის ან სხვა აღკვეთის ღონისძიების ხელახლა გამოყენება.

12. ამ მუხლის მე-11 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში პირის მიმართ საქართველოში პატიმრობის ხელახლა გამოყენებისას პირის საქართველოში პატიმრობის საერთო ვადა 9 თვეს არ უნდა აღემატებოდეს.

13. უცხო სახელმწიფოში ექსტრადიციის მიზნით დაკავებული პირი დაუყოვნებლივ უნდა გათავისუფლდეს პატიმრობიდან, თუ დადგინდა, რომ იგი საქართველოს მოქალაქეა.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 31. დამატებითი ინფორმაცია

თუ ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობის ინიციატორი უცხო სახელმწიფოს მიერ მოწოდებული ინფორმაცია არასაკმარისი აღმოჩნდება ექსტრადიციის შესახებ გადაწყვეტილების მისაღებად, საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო და საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილი არიან ექსტრადიციის საკითხის განმხილველი შესაბამისი სასამართლოს მიმართვის საფუძველზე ან საკუთარი ინიციატივით უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოსაგან გამოითხოვონ აუცილებელი დამატებითი ინფორმაცია და დააწესონ მისი მიღების ვადა.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 32. კოლიზიური თხოვნები

1. პირის ექსტრადიციის თაობაზე კოლიზიური თხოვნების არსებობის შემთხვევაში მათი დასაშვებობის საკითხს ინდივიდუალურად, ამ კანონით დადგენილი წესით განიხილავს შესაბამისი უფლებამოსილი სასამართლო.

2. კოლიზიური თხოვნების არსებობის შემთხვევაში პირის ამ კანონით დადგენილი წესით, გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციის განხორციელება დასაშვებია მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ პირის მიერ გამოხატულია თანხმობა თხოვნის გამომგზავნ ყველა სახელმწიფოში გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციისაზე.

3. ამ მუხლის პირველი და მე-2 პუნქტებით გათვალისწინებული პროცედურების დასრულების შემდეგ საბოლოო გადაწყვეტილებას იმის თაობაზე, თუ რომელ სახელმწიფოს უნდა გადაეცეს ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული პირი, საქართველოს იუსტიციის მინისტრი იღებს დანაშაულის ჩადენის ადგილის, დანაშაულის სიმძიმის, ამ კანონის 30-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებითა და 34¹ მუხლის მე-3 პუნქტით განსაზღვრული ინფორმაციისა და დოკუმენტაციის, ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობებით საქართველოსთვის მომართვის თარიღების, პირის მოქალაქეობისა და სხვა გარემოებების გათვალისწინებით.

4. ამ მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში საქართველოს იუსტიციის მინისტრი უფლებამოსილია პირის ექსტრადიციის საკითხის გადასაწყვეტად კონსულტაციები გამართოს საქართველოს

საგარეო საქმეთა მინისტრთან.

5. პირის გადაცემის შესახებ სისხლის სამართლის საერთაშორისო სასამართლოს და უცხო სახელმწიფოს კოლიზიური თხოვნების არსებობის შემთხვევაში უპირატესობა ენიჭება სისხლის სამართლის საერთაშორისო სასამართლოს თხოვნას.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 33. გადავადებული ექსტრადიცია და დროებითი გადაცემა

1. თუ პირი, რომლის მიმართაც შემოსულია ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობა, სასჯელს იხდის საქართველოს ტერიტორიაზე ჩადენილი სხვა დანაშაულისათვის, მისი ექსტრადიცია შეიძლება გადავადდეს სასჯელის მოხდამდე ან სხვა კანონიერი საფუძვლით პირის სასჯელის მოხდისგან გათავისუფლებამდე. თუ პირს, რომლის მიმართაც შემოსულია ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობა, წაყენებული აქვს ბრალდება საქართველოს ტერიტორიაზე ჩადენილი დანაშაულისათვის, მისი ექსტრადიცია შეიძლება გადავადდეს განაჩენის გამოტანამდე, სასჯელის მოხდამდე ან სხვა კანონიერი საფუძვლით გათავისუფლებამდე.

2. პირის უცხო სახელმწიფოში ექსტრადიცია შეიძლება ასევე გადავადდეს ჰუმანიტარული მიზეზებით.

3. პირის უცხო სახელმწიფოში ექსტრადიციის გადავადების შესახებ გადაწყვეტილებას იღებს საქართველოს იუსტიციის მინისტრი.

4. შესაბამისი თხოვნის არსებობის შემთხვევაში შესაძლებელია ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული პირის უცხო სახელმწიფოსთვის დროებითი გადაცემა. დროებითი გადაცემის შესახებ შუამდგომლობა განიხილება ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობის განხილვისათვის დადგენილი წესით. დროებითი გადაცემა შეიძლება განხორციელდეს იმ პირობით, რომ დადგენილი ვადის გასვლის შემდეგ მოხდება ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული პირის საქართველოში დაბრუნება.

5. საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილია საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით დადგენილი წესების შესაბამისად მიმართოს უცხო სახელმწიფოს შესაბამის ორგანოს პირის დროებითი გადმოცემის შესახებ შუამდგომლობით.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 34. ექსტრადიციის შესახებ გადაწყვეტილება და მისი გასაჩივრების წესი

1. ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობის და თანდართული მასალების მიღების შემდეგ საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო ან საქართველოს პროკურატურა განიხილავს, წარმოდგენილია თუ არა შესაბამისი დოკუმენტაცია საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით დადგენილი ფორმისა და პროცედურების დაცვით.

2. საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო და საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილი არიან საჭიროების შემთხვევაში მიმართონ უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს დამატებითი ინფორმაციის ან/და დოკუმენტაციის მოთხოვნის თხოვნით.

3. თუ არსებობს გარემოება, რომელიც ამ მუხლით გათვალისწინებული შემდგომი პროცედურების განხორციელებამდე აშკარად გამორიცხავს პირის უცხო სახელმწიფოში ექსტრადიციას, საქართველოს იუსტიციის მინისტრი გამოსცემს ბრძანებას ექსტრადიციის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ.

4. თუ ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობა შეესაბამება საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით დადგენილ მოთხოვნებს, საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო დაუყოვნებლივ უგზავნის უცხო სახელმწიფოს მიერ წარმოდგენილ დოკუმენტაციას საქართველოს პროკურატურას.

5. საექსტრადიციო მასალების მიღების შემდეგ საამისოდ უფლებამოსილი პროკურორი შესაბამის დოკუმენტაციას აცნობს ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებულ პირს, ამასთანავე, განუმარტავს მას საქართველოს კანონმდებლობით მისთვის განსაზღვრულ უფლება-მოვალეობებს.

6. საექსტრადიციო მასალების მიღების შემდეგ უფლებამოსილი პროკურორი პირის უცხო სახელმწიფოში ექსტრადიციის დასაშვებობის საკითხის გადასაწყვეტად გონივრულ ვადაში მიმართავს შუამდგომლობით შესაბამის რაიონულ (საქალაქო) სასამართლოს, რის თაობაზედაც 10 დღით ადრე ატყობინებს დაცვის მხარეს.

6¹. საექსტრადიციო პროცედურების წარმოების ნებისმიერ ეტაპზე მხარეები ვალდებული არიან მოთხოვნის შემთხვევაში ერთმანეთს გაუცვალონ იმ დროისთვის მათ ხელთ არსებული ის ინფორმაცია და დოკუმენტაცია, რომელთა სასამართლოში წარდგენასაც აპირებენ.

6². მხარეები ვალდებული არიან ამ მუხლის მე-6 პუნქტით გათვალისწინებული შეტყობინებიდან 5 დღის ვადაში გაცვალონ მათ ხელთ არსებული ის ინფორმაცია და დოკუმენტაცია, რომელთა სასამართლოში წარდგენასაც აპირებენ. აღნიშნული ვალდებულების დარღვევის შემთხვევაში დაუშვებელია შესაბამისი ინფორმაციისა და დოკუმენტაციის სასამართლოში გამოყენება.

7. ამ მუხლის მე-6 პუნქტით გათვალისწინებული დოკუმენტაციის მიღებიდან არაუგვიანეს 7 დღისა შესაბამისი რაიონული (საქალაქო) სასამართლო ნიშნავს სხდომას ექსტრადიციის დასაშვებობის საკითხის განსახილველად.

8. მხარეთა მოსაზრებების მოსმენის შემდეგ სასამართლო იღებს გადაწყვეტილებას ექსტრადიციის

დასაშვებობის შესახებ.

9. ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული პირი სარგებლობს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით ბრალდებულისათვის მინიჭებული ყველა უფლებით, ექსტრადიციის პროცედურების თავისებურებათა გათვალისწინებით.

10. ექსტრადიციის საკითხის განსახილველად უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოსაგან დამატებითი ინფორმაციის გამოთხოვის აუცილებლობის შემთხვევაში შესაბამისი სასამართლო თხოვნით მიმართავს საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს ან საქართველოს პროკურატურას.

11. პირის უცხო სახელმწიფოში ექსტრადიციის დასაშვებობის შესახებ რაიონული (საქალაქო) სასამართლოს განჩინება შეიძლება მისი გამოცხადებიდან 7 დღის ვადაში საკასაციო საჩივრის შეტანის გზით გაასაჩივრონ მხარეებმა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, რომელიც საჩივრის განსახილველად პირველ სხდომას ნიშნავს მისი მიღებიდან არაუგვიანეს 5 დღისა.

12. ექსტრადიციის დასაშვებობის საკითხთან დაკავშირებით სასამართლოს მიერ მიღებული საბოლოო გადაწყვეტილების თაობაზე 5 დღის ვადაში ეცნობება საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს.

13. თუ შესაბამისი სასამართლოს საბოლოო გადაწყვეტილებით პირის უცხო სახელმწიფოში ექსტრადიცია დაუშვებლად იქნა მიჩნეული, საქართველოს იუსტიციის მინისტრი გამოსცემს ბრძანებას ექსტრადიციის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ.

14. სასამართლოს მიერ პირის უცხო სახელმწიფოში ექსტრადიციის დასაშვებობის საკითხის დადებითად გადაწყვეტის შემთხვევაში საქართველოს იუსტიციის მინისტრი გამოსცემს ექსტრადიციის დაკმაყოფილების შესახებ ან ექსტრადიციის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ ბრძანებას, რომელიც საბოლოოა და არ გასაჩივრდება.

15. ამ მუხლის მე-14 პუნქტით გათვალისწინებული უფლებამოსილების განხორციელებისას საქართველოს იუსტიციის მინისტრი ითვალისწინებს ექსტრადიციის დასაშვებობის შესახებ სასამართლო გადაწყვეტილებას, ექსტრადიციის ამ კანონის 29-ე მუხლის 4¹ პუნქტის მოთხოვნებთან შესაბამისობას და ადამიანის უფლებათა დაცვის სფეროში საქართველოს მიერ ნაკისრ საერთაშორისო ვალდებულებებს. საქართველოს იუსტიციის მინისტრი ასევე უფლებამოსილია, ჰუმანიტარული მიზნებიდან გამომდინარე ან სხვა გარემოებების გათვალისწინებით, პირის უცხო სახელმწიფოში ექსტრადიციასთან დაკავშირებით მიიღოს უარყოფითი გადაწყვეტილება.

16. პირის ეტაპირების განხორციელების შემდეგ ექსტრადიციის მომთხოვნი შესაბამისი უცხო სახელმწიფოს მიერ ექსტრადიციის შესახებ დამატებითი შუამდგომლობის წარმოდგენის შემთხვევაში შესაბამის გადაწყვეტილებას იღებს საქართველოს იუსტიციის მინისტრი სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით საქართველოს პროკურატურის პოზიციის გათვალისწინებით.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 34¹. პირის გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციის საფუძველი და გადაწყვეტილების მისაღებად აუცილებელი ინფორმაცია

1. პირის გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიცია შესაძლებელია განხორციელდეს მხოლოდ ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული პირის მიერ ამ კანონით დადგენილი წესით სასამართლოს წინაშე თანხმობის გამოხატვის და საქართველოს იუსტიციის მინისტრის მიერ პირის გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციის შესახებ გადაწყვეტილების მიღების შემთხვევაში.

2. თუ უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს მიერ ძებნილი პირის ექსტრადიციის მიზნით დაკავება მოითხოვება ამ კანონის 30-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტების საფუძველზე, საქართველოს კომპეტენტური ორგანოები უფლებამოსილი არიან განიხილონ პირის გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციის საკითხი ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობისა და თანდართული დოკუმენტების წარმოდგენის გარეშე.

3. თუ საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, პირის გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციის შესახებ გადაწყვეტილების მისაღებად საკმარისია უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურმა ორგანომ წარმოადგინოს შემდეგი ინფორმაცია:

- ა) ძებნილი პირის საიდენტიფიკაციო მონაცემები, მათ შორის, ინფორმაცია მისი მოქალაქეობის შესახებ;
- ბ) პირის დაკავების მომთხოვნი ორგანო;
- გ) ძებნილი პირის დაპატიმრების შესახებ გადაწყვეტილების ან აღსრულებას დაქვემდებარებული განაჩენის არსებობა;
- დ) მითითება იმის თაობაზე, რომ პირის ძებნა ექსტრადიციის მიზნით ხორციელდება;
- ე) დანაშაულის ხასიათი და სამართლებრივი აღწერილობა;
- ვ) დანაშაულის ფაქტობრივი გარემოებების აღწერილობა, მათ შორის, დანაშაულის ჩადენის ადგილი, დრო და ძებნილი პირის ჩართულობის ხარისხი;
- ზ) შესაძლებლობის ფარგლებში, ინფორმაცია დანაშაულის შედეგების შესახებ;
- თ) ინფორმაცია პირის ექსტრადიციის შემთხვევაში მოსალოდნელი მაქსიმალური სასჯელის ან საბოლოო

განაჩენით დადგენილი სასჯელის შესახებ;

ი) განაჩენის არსებობის შემთხვევაში – ინფორმაცია იმის თაობაზე, აღსრულდა თუ არა განაჩენი რომელიმე ნაწილში და გამოტანილ იქნა თუ არა განაჩენი დაუსწრებლად;

კ) ინფორმაცია ხანდაზმულობის ვადის და მისი დინების შეწყვეტის/შეჩერების თაობაზე.

4. იმ შემთხვევაში, თუ ამ მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებული ინფორმაცია არ არის საკმარისი პირის გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციის შესახებ გადაწყვეტილების მისაღებად, საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო და საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილი არიან უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოსაგან გამოითხოვონ დამატებითი ინფორმაცია და დაადგინონ ამ ინფორმაციის წარმოდგენის ვადა.

5. ამ მუხლის მე-4 პუნქტით დადგენილი წესით დამატებითი ინფორმაციის გამოთხოვის შემთხვევაში მხედველობაში არ მიიღება ამ კანონის 34² მუხლით განსაზღვრული ვადები.

6. ამ მუხლის მე-2 და მე-3 პუნქტებით გათვალისწინებული შემთხვევების გარდა, გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ძებნილი პირის ექსტრადიცია შესაძლებელია ასევე განხორციელდეს, თუ უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს მიერ უკვე წარმოდგენილია ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობა და თანდართული დოკუმენტები.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 34². პირის გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით უცხო სახელმწიფოში ექსტრადიცია

1. უცხო სახელმწიფოს სამართალდამცავი ორგანოების მიერ ძებნილი პირის ადგილსამყოფლის საქართველოს ტერიტორიაზე დადგენის ან ამ კანონის 30-ე მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევებში პირს დაკავების დროს დაუყოვნებლივ განემარტება გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციის მოთხოვნის უფლება და მიეწოდება ინფორმაცია გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციის სამართლებრივი შედეგების თაობაზე.

2. თუ საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, ამ კანონის 30-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტების საფუძველზე პირის დაკავების და მის მიმართ აღკვეთის ღონისძიების სახით საექსტრადიციო პატიმრობის გამოყენების შემთხვევაში პირის დამკავებელი ორგანოს საქმიანობაზე საპროცესო ხელმძღვანელობის განმახორციელებელი შესაბამისი პროკურორი დაკავებიდან არაუადრეს 5 დღისა და არაუგვიანეს 7 დღისა დაკავების ადგილის მიხედვით შესაბამის რაიონულ (საქალაქო) სასამართლოს მიმართავს შუამდგომლობით გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციაზე პირის მიერ თანხმობის გამოხატვის მიზნით სასამართლო სხდომის დანიშვნის თაობაზე.

3. შესაბამისი რაიონული (საქალაქო) სასამართლოს მოსამართლე სასამართლო სხდომას ნიშნავს შუამდგომლობის წარდგენიდან 24 საათის განმავლობაში. სასამართლო სხდომაზე მოსამართლე ვალდებულია დარწმუნდეს, რომ:

ა) ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული პირი ნებაყოფლობით გამოხატავს თანხმობას და მკაფიოდ ითხოვს გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციას;

ბ) ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული პირი სრულად აცნობიერებს გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციის სამართლებრივ შედეგებს და მისთვის ცნობილია ამ პროცედურასთან დაკავშირებული კანონით გათვალისწინებული ყველა მოთხოვნა, მათ შორის, ის, რომ მის მიერ გამოხატული თანხმობა საბოლოოა და რომ ექსტრადიციის მომთხოვნი სახელმწიფოს კომპეტენტურმა ორგანომ მის მიმართ შეიძლება განახორციელოს ამ მუხლის მე-19 პუნქტით გათვალისწინებული ღონისძიებები;

გ) ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული პირის მიერ თანხმობა გამოხატულია წამების, არაადამიანური ან ღირსების შემლახავი მოპყრობის, დაშინების, მუქარის, მოტყუების ან მის მიმართ რაიმე სხვა უკანონო ქმედებების განხორციელების გარეშე;

დ) ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებულ პირს ჰქონდა კვალიფიციური იურიდიული დახმარების მიღების შესაძლებლობა;

ე) ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული პირი და მისი ადვოკატი სრულად იცნობენ საექსტრადიციო წარმოების მასალებს.

4. გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციაზე პირის მიერ თანხმობის გამოხატვის მიზნით დანიშნულ სასამართლო სხდომაში სავალდებულოა ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული პირის დამცველის და, საჭიროების შემთხვევაში, თარჯიმნის მონაწილეობა. პირის მიერ სასამართლო სხდომაზე ამ მუხლით დადგენილი წესით გამოხატული თანხმობა საბოლოოა და მისი გათხოვა დაუშვებელია.

5. გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციაზე უცხო სახელმწიფოს სამართალდამცავი ორგანოების მიერ ძებნილი პირის პოზიციის მოსმენის შემდეგ სასამართლო ადგენს ოქმს, რომელიც დაუყოვნებლივ ეგზავნება საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს ან საქართველოს პროკურატურას.

6. თუ საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით სხვა ვადა არ არის გათვალისწინებული, საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო ან საქართველოს პროკურატურა უცხო სახელმწიფოს სამართალდამცავი ორგანოების მიერ ძებნილი პირის დაკავებიდან არაუგვიანეს 10 დღის ვადაში აცნობებს უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით

ექსტრადიციანზე სასამართლოს წინაშე პირის მიერ გამოხატული თანხმობის ან უარის თაობაზე.

7. ამ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული შემთხვევის გარდა, უცხო სახელმწიფოს სამართალდამცავი ორგანოების მიერ ძებნილ პირს უფლება აქვს, ექსტრადიციის დასაშვებობის საკითხის გადაწყვეტამდე ნებისმიერ დროს მიმართოს შესაბამის (რაიონულ) საქალაქო სასამართლოს და მოითხოვოს მისი გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიცია.

8. ამ მუხლის მე-7 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში შესაბამისი რაიონული (საქალაქო) სასამართლოს მოსამართლე სასამართლო სხდომას ნიშნავს პირის მიერ შუამდგომლობის წარდგენიდან 24 საათის განმავლობაში და საქმეს იხილავს ამ მუხლის მე-3-მე-5 პუნქტებით დადგენილი წესით.

9. თუ საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, ამ მუხლის მე-7 და მე-8 პუნქტებით გათვალისწინებულ შემთხვევაში პირის მიერ სასამართლოს წინაშე გამოხატული თანხმობა გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციის განხორციელების თაობაზე საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს ან საქართველოს პროკურატურის მიერ გონივრულ ვადაში ეცნობება უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს.

10. ამ კანონის 30-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის საფუძველზე პირის დაკავების და მის მიმართ აღკვეთის ღონისძიების სახით საექსტრადიციო პატიმრობის გამოყენების შემთხვევაში, ან იმ შემთხვევაში, თუ პირის დაკავება ან/და მის მიმართ აღკვეთის ღონისძიების სახით საექსტრადიციო პატიმრობის გამოყენება არ მომხდარა, უფლებამოსილი პროკურორი ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებულ პირს განუმარტავს გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციის უფლებას და შესაბამის რაიონულ (საქალაქო) სასამართლოს გონივრულ ვადაში მიმართავს შუამდგომლობით გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციანზე პირის მიერ თანხმობის გამოხატვის მიზნით სასამართლო სხდომის დანიშვნის თაობაზე.

11. შესაბამისი რაიონული (საქალაქო) სასამართლოს მოსამართლე სასამართლო სხდომას ნიშნავს შუამდგომლობის წარდგენიდან 24 საათის განმავლობაში. ამ შემთხვევაში გამოიყენება ამ მუხლის მე-3-მე-5 პუნქტებით გათვალისწინებული პროცედურები.

12. ამ მუხლის მე-10 და მე-11 პუნქტებით გათვალისწინებულ შემთხვევაში პირის მიერ გამოხატული თანხმობა გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციის განხორციელების თაობაზე საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს ან საქართველოს პროკურატურის მიერ გონივრულ ვადაში ეცნობება უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს.

13. თუ საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, პირის მიერ ამ მუხლით დადგენილი წესით სასამართლოს წინაშე გამოხატული თანხმობის მიღებიდან 15 დღის განმავლობაში უფლებამოსილი პროკურორი შესაბამის რაიონულ (საქალაქო) სასამართლოს მიმართავს შუამდგომლობით უცხო სახელმწიფოს სამართალდამცავი ორგანოების მიერ ძებნილი პირის გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციის დასაშვებობის თაობაზე.

14. შესაბამისი რაიონული (საქალაქო) სასამართლოს მოსამართლე შუამდგომლობას განიხილავს და პირის გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციის დასაშვებობის შესახებ საბოლოო გადაწყვეტილებას იღებს შესაბამისი მასალის მიღებიდან 24 საათის განმავლობაში. ამ გადაწყვეტილების თაობაზე დაუყოვნებლივ ეცნობება საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს.

15. თუ ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული პირი სასამართლოს წინაშე გამოხატავს თანხმობას მის გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციანზე და შესაბამისი რაიონული (საქალაქო) სასამართლო პირის გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციას დასაშვებად მიიჩნევს, საქართველოს იუსტიციის მინისტრი უფლებამოსილია მიიღოს ერთ-ერთი შემდეგი გადაწყვეტილება, რომელიც პირის მიერ სასამართლოს წინაშე თანხმობის გამოხატვიდან 20 დღის განმავლობაში ეცნობება უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს, თუ საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით სხვა ვადა არ არის დადგენილი:

ა) პირის გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციის თაობაზე;

ბ) პირის გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციანზე უარის თქმის თაობაზე.

16. ამ მუხლის მე-15 პუნქტით გათვალისწინებული გადაწყვეტილების მიღებისას საქართველოს იუსტიციის მინისტრი მხედველობაში იღებს პირის მიერ სასამართლოს წინაშე გამოხატულ თანხმობას, ამ კანონის 34-ე მუხლის მე-15 პუნქტით გათვალისწინებულ საფუძველებს, აგრეთვე სხვა გარემოებებს, რომლებიც მნიშვნელოვანია ექსტრადიციის საკითხის გადაწყვეტისათვის. საქართველოს იუსტიციის მინისტრის ამ მუხლის მე-15 პუნქტით გათვალისწინებული გადაწყვეტილება საბოლოოა და არ გასაჩივრდება.

17. პირის მიერ გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციანზე სასამართლოს წინაშე უარის გამოხატვის, სასამართლოს მიერ პირის გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციის დაუშვებლად მიჩნევის ან საქართველოს იუსტიციის მინისტრის მიერ პირის გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციანზე უარის თქმის თაობაზე გადაწყვეტილების მიღების შემთხვევაში საექსტრადიციო პროცედურები წარიმართება ამ კანონის 34-ე მუხლით დადგენილი წესით.

18. თუ საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, პირის გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ექსტრადიციის თაობაზე გადაწყვეტილების აღსრულება (ეტაპირება) უნდა განხორციელდეს პირველი შესაძლებლობისთანავე და, ყველა შემთხვევაში, ამ მუხლის მე-15 პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული გადაწყვეტილების უცხო სახელმწიფოსთვის შეტყობინებიდან 10 სამუშაო დღის ვადაში.

19. პირის გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით უცხო სახელმწიფოში ექსტრადიციის შემთხვევაში უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოები არ არიან შეზღუდული, განახორციელონ ექსტრადირებული პირის მიმართ სისხლისსამართლებრივი დევნა ან ამ პირის მსჯავრდება მის გადაცემამდე ჩადენილი რაიმე სხვა დანაშაულისთვის, რომლისთვისაც იგი არ ყოფილა ექსტრადირებული.
საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.
საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 35. ნივთიერ მტკიცებულებათა გადაცემა

1. თუ საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, ექსტრადიციას დაქვემდებარებული პირისთვის ჩამორთმეული საგნები ან/და დოკუმენტები, რომლებიც შეიძლება გამოყენებულ იქნეს მტკიცებულებებად სისხლის სამართლის საქმეზე, ეგზავნება ექსტრადიციის მომთხოვნი სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს.

2. მატერიალური ღირებულების მქონე საგნები და დოკუმენტები, თუ ისინი არ ეკუთვნის ექსტრადიციას დაქვემდებარებულ პირს, უნდა გაიგზავნოს მათი შენახვისა და მესაკუთრისათვის დაბრუნების გარანტიის მიღების შემდეგ. გარანტიას იძლევა ორგანო, რომელიც მოითხოვს პირის ექსტრადიციას.

მუხლი 36. ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული პირის ტრანზიტით გადაყვანა

1. საქართველოს ტერიტორიაზე ტრანზიტის განხორციელების შესახებ გადაწყვეტილებას იღებს საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით საქართველოს პროკურატურის პოზიციის გათვალისწინებით.

2. საქართველოს ტერიტორიაზე ტრანზიტის განხორციელების თაობაზე თხოვნა უნდა შეიცავდეს იმავე რეკვიზიტებს, რომლებსაც შეიცავს ექსტრადიციის შესახებ შუამდგომლობა.

3. თუ პირის ექსტრადიცია გამარტივებული პროცედურის გამოყენებით ხორციელდება, საქართველოს ტერიტორიაზე ტრანზიტის განხორციელების თაობაზე თხოვნა უნდა შეიცავდეს ამ კანონის 30-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებითა და 34¹ მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებულ ინფორმაციასა და დოკუმენტაციას, თუ საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

4. თუ ამ მუხლის მე-3 პუნქტის საფუძველზე მოწოდებული ინფორმაცია არ აღმოჩნდა საკმარისი საქართველოს ტერიტორიაზე ტრანზიტის განხორციელების შესახებ გადაწყვეტილების მისაღებად, საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო და საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილი არიან, უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოსაგან გამოითხოვონ დამატებითი ინფორმაცია.

5. საჭირო ტრანზიტის შემთხვევაში, როდესაც გათვალისწინებულია საქართველოს ტერიტორიაზე დაჯდომა, მომთხოვნმა მხარემ ოფიციალური თხოვნით უნდა მიმართოს საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს ან საქართველოს პროკურატურას.

6. საჭირო ტრანზიტის შემთხვევაში, როდესაც გათვალისწინებული არ არის საქართველოს ტერიტორიაზე დაჯდომა, მომთხოვნმა მხარემ საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს ან საქართველოს პროკურატურას უნდა აცნობოს ექსტრადიციისადმი დაქვემდებარებული პირის ტრანზიტით გადაყვანის შესახებ.

საქართველოს 2013 წლის 30 მაისის კანონი №671 – ვებგვერდი, 24.06.2013წ.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

თავი IV. სისხლის სამართლის საქმის მასალების ან მათი სათანადოდ დამოწმებული ასლების გადაგზავნა

მუხლი 37. სისხლის სამართლის საქმის მასალების ან მათი სათანადოდ დამოწმებული ასლების უცხო სახელმწიფოში გადაგზავნის პირობები

შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილია უცხო სახელმწიფოში გადაგზავნოს საქართველოს კომპეტენტური ორგანოების წარმოებაში არსებული სისხლის სამართლის საქმის მასალები ან მათი სათანადოდ დამოწმებული ასლები პირის მიმართ შემდგომი სისხლისსამართლებრივი დევნის წარმოების მიზნით, თუ:

ა) საქართველოს კომპეტენტურ ორგანოებს არ გააჩნიათ იურისდიქცია შესაბამისი დანაშაულის გამოძიებასთან ან პირის მიმართ სისხლის სამართალწარმოების განხორციელებასთან დაკავშირებით;

ბ) პირი არ ექვემდებარება საქართველოში ექსტრადირებას მისი შესაბამისი უცხო სახელმწიფოს მოქალაქეობის გამო;

გ) უცხო სახელმწიფოში სისხლის სამართლის საქმის მასალების ან მათი სათანადოდ დამოწმებული ასლების გადაგზავნა ხელს შეუწყობს დანაშაულის სავარაუდოდ ჩამდენი პირის უკეთეს სოციალურ რეაბილიტაციას;

დ) უცხო სახელმწიფოში სისხლის სამართლის საქმის მასალების ან მათი სათანადოდ დამოწმებული ასლების გადაგზავნა ხელს შეუწყობს მართლმსაჯულების განხორციელებას.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 38. სისხლის სამართლის საქმის მასალების ან მათი სათანადოდ დამოწმებული ასლების უცხო სახელმწიფოში გადაგზავნის წესი

1. სისხლის სამართლის საქმის მასალების ან მათი სათანადოდ დამოწმებული ასლების უცხო სახელმწიფოში გადაგზავნის ინიციატორია პროცესის მწარმოებელი ორგანო, რომელიც შესაბამისი თხოვნით მიმართავს საქართველოს პროკურატურას.

2. ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული უფლებამოსილების განხორციელების დროს საქართველოს პროკურატურა სარგებლობს დისკრეციული უფლებამოსილებით.

3. სისხლის სამართლის საქმის მასალების ან მათი სათანადოდ დამოწმებული ასლების უცხო სახელმწიფოში გადაგზავნის შესახებ შუამდგომლობა უნდა შეიცავდეს:

- ა) იმ უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს სახელწოდებას, რომელსაც ეგზავნება შუამდგომლობა;
- ბ) სისხლის სამართლის საქმის ფაქტობრივი გარემოებების აღწერას;
- გ) საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის იმ მუხლიდან ამონაწერს, რომლითაც ქმედება ითვლება დანაშაულად, ასევე ამონაწერებს საქმეზე მნიშვნელობის მქონე სხვა საკანონმდებლო აქტებიდან;
- დ) ბრალდებულის არსებობის შემთხვევაში – მის შემღებობის დაგვარად ზუსტ საიდენტიფიკაციო მონაცემებს;
- ე) საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით ანდა ნაცვალგების პირობებით გათვალისწინებულ სხვა მონაცემებს.

4. ამ კანონის 37-ე მუხლის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევებში უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს ეგზავნება სისხლის სამართლის საქმის მასალები, ხოლო იმავე მუხლის „ბ“-„დ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებულ შემთხვევებში – სისხლის სამართლის საქმის მასალების სათანადოდ დამოწმებული ასლები, თუ საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით ანდა ნაცვალგების პირობებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული. საჭიროების შემთხვევაში იგზავნება აგრეთვე ნივთიერი მტკიცებულებები.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 39. სისხლის სამართლის საქმის მასალების ან მათი დამოწმებული ასლების უცხო სახელმწიფოში გადაგზავნის ეფექტი საქართველოში მიმდინარე სამართალწარმოებაზე

1. ამ კანონის 37-ე მუხლის „ბ“-„დ“ ქვეპუნქტების საფუძველზე სისხლის სამართლის საქმის მასალების სათანადოდ დამოწმებული ასლების უცხო სახელმწიფოში გადაგზავნის შემთხვევაში ავტომატურად არ წყდება პირის მიმართ სისხლისსამართლებრივი დევნა ძირითად სისხლის სამართლის საქმეზე. იგი უნდა შეწყდეს გადაგზავნილ მასალებთან დაკავშირებით უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს მიერ საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შესახებ საქართველოს პროკურატურის ინფორმირების შემდეგ.

2. ამ კანონის 37-ე მუხლის „ა“ ქვეპუნქტის საფუძველზე სისხლის სამართლის საქმის მასალების უცხო სახელმწიფოში გადაგზავნის შემთხვევაში საქართველოს კომპეტენტური ორგანოები წყვეტენ სამართალწარმოებას გადაგზავნილ მასალებთან დაკავშირებით.

3. ამ კანონის 37-ე მუხლის „ბ“-„დ“ ქვეპუნქტების საფუძველზე სისხლის სამართლის საქმის მასალების სათანადოდ დამოწმებული ასლების უცხო სახელმწიფოში გადაგზავნის შემთხვევაში საქართველოს კომპეტენტური ორგანოები არ წყვეტენ სისხლის სამართლის საქმეზე სამართალწარმოებას. იგი უნდა გაგრძელდეს, თუ უცხო სახელმწიფო არ დააკმაყოფილებს საქართველოს პროკურატურის შუამდგომლობას შემდეგი პირობებისა და შეზღუდვების გამო:

- ა) შუამდგომლობის მიმღები უცხო სახელმწიფოს კანონმდებლობის თანახმად გამოსადიებელი დანაშაულისათვის გასულია ხანდაზმულობის ვადა;
- ბ) შუამდგომლობის მიმღები უცხო სახელმწიფოს კანონმდებლობის თანახმად გამოსადიებელი დანაშაული არ ექცევა ამ სახელმწიფოს იურისდიქციაში;
- გ) შუამდგომლობის მიმღები უცხო სახელმწიფო გამოსადიებელ დანაშაულს მიიჩნევს პოლიტიკურ დანაშაულად, პოლიტიკურ დანაშაულთან დაკავშირებულ დანაშაულად ან სამხედრო დანაშაულად;
- დ) თუ გამოსადიებელი დანაშაული შუამდგომლობის მიმღები უცხო სახელმწიფოს კანონმდებლობით არ არის დასჯადი;
- ე) შუამდგომლობის მიმღები უცხო სახელმწიფო საკუთარი კანონმდებლობით გათვალისწინებული სხვა მიზეზით, საქართველოს შუამდგომლობის საფუძველზე არ დაიწყებს სისხლის სამართალწარმოებას.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 40. სისხლის სამართლის საქმეზე სამართალწარმოების გაგრძელება ბრალდებულის საქართველოს ტერიტორიაზე დაკავების ან დადგენის შემთხვევაში

თუ ბრალდებული, რომლის მიმართ არსებული სისხლის სამართლის საქმის მასალების დამოწმებული ასლებიც გადაიგზავნა უცხო სახელმწიფოში, შემდგომ დაკავებული ან დადგენილი იქნება საქართველოს ტერიტორიაზე, საქართველოს კომპეტენტური ორგანოები გააგრძელებენ მის მიმართ სამართალწარმოებას. აღნიშნულის შესახებ საქართველოს პროკურატურის მეშვეობით დაუყოვნებლივ ეცნობება უცხო სახელმწიფოს შესაბამის ორგანოს.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 41. დაუსწრებელი სასამართლო განხილვის აკრძალვა

გადაგზავნილ სისხლის სამართლის საქმის მასალებთან დაკავშირებით უცხო სახელმწიფოდან პასუხის მიღებამდე დაუშვებელია საქართველოს კომპეტენტური ორგანოების წარმოებაში არსებული ძირითადი სისხლის სამართლის საქმე წარმართოს სასამართლოში დაუსწრებელი განხილვისათვის, ხოლო თუ განხილვა დაწყებულია, იგი უნდა შეჩერდეს.

მუხლი 42. უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს მიერ გადმოგზავნილ სისხლის სამართლის საქმის მასალებთან ან მათ სათანადოდ დამოწმებულ ასლებთან დაკავშირებით საქართველოში მიმდინარე პროცედურები

1. საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით ანდა ნაცვალგების პირობებით დადგენილი წესით უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს მიერ გადმოგზავნილ სისხლის სამართლის საქმის მასალებს ან მათ სათანადოდ დამოწმებულ ასლებს საქართველოს პროკურატურა უგზავნის საქართველოს კომპეტენტურ ორგანოს მასზე სამართალწარმოების შემდგომი გაგრძელების მიზნით.

2. გადმოგზავნილ სისხლის სამართლის საქმეზე უცხო სახელმწიფოს მიერ მოპოვებულ მტკიცებულებას აქვს საქართველოს ტერიტორიაზე მოპოვებული მტკიცებულების თანაბარი იურიდიული ძალა.

3. გადმოგზავნილ სისხლის სამართლის საქმის მასალებთან დაკავშირებით სამართალწარმოება გრძელდება საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად და საბოლოო გადაწყვეტილების შესახებ საქართველოს პროკურატურის მეშვეობით ეცნობება უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 – ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

თავი V. თავისუფლების აღკვეთით მსჯავრდებულთა სასჯელის მოხდის მიზნით გადაცემა (გადმოცემა)

მუხლი 43. ზოგადი დებულებები თავისუფლების აღკვეთით მსჯავრდებულთა სასჯელის მოხდის მიზნით გადაცემასთან (გადმოცემასთან) დაკავშირებით

1. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში საქართველოს მოქალაქესა და საქართველოში მუდმივად მცხოვრებ პირს, რომლებიც თავისუფლების აღკვეთით მსჯავრდებულ იქნენ უცხო სახელმწიფოში, უფლება აქვთ, მოითხოვონ სასჯელის შემდგომი მოხდის მიზნით საქართველოში გადმოყვანა.

2. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში საქართველოში თავისუფლების აღკვეთით მსჯავრდებულ უცხო სახელმწიფოს მოქალაქეს უფლება აქვს, მოითხოვოს სასჯელის შემდგომი მოხდის მიზნით მისი იმ სახელმწიფოსთვის გადაცემა, რომლის მოქალაქეც იგი არის.

3. საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს სისტემაში შემავალი სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება – სპეციალური პენიტენციური სამსახური (შემდგომ – პენიტენციური სამსახური) უზრუნველყოფს საქართველოში თავისუფლების აღკვეთით მსჯავრდებულ უცხო სახელმწიფოს მოქალაქეთა ინფორმირებას ამ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული უფლების შესახებ.

4. საქართველოს სასამართლოების მიერ მსჯავრდებულ უცხო სახელმწიფოს მოქალაქეთა გადაცემის ან უცხო სახელმწიფოში მსჯავრდებულ საქართველოს მოქალაქეთა და საქართველოში მუდმივად მცხოვრებ პირთა გადმოცემის თაობაზე გადაწყვეტილებას იღებს საქართველოს იუსტიციის მინისტრი.

5. მსჯავრდებულთა გადაცემისა და გადმოცემის საკითხებზე უცხო სახელმწიფოებთან ურთიერთობას, აგრეთვე მსჯავრდებულთა გადაცემისა და გადმოცემის საკითხების განხილვისათვის და გადაწყვეტილების მიღებისათვის სათანადო პროცედურების განხორციელებას უზრუნველყოფს საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო.

6. მსჯავრდებულის გადაცემა (გადმოცემა) შეიძლება განხორციელდეს მხოლოდ მის მიმართ გამოტანილი სასამართლოს საბოლოო განაჩენის კანონიერ ძალაში შესვლის შემდეგ.

7. მსჯავრდებულის გადაცემის (გადმოცემის) საკითხის განხილვის დაწყების საფუძველია:

ა) იმ სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს შუამდგომლობა, რომლის მოქალაქეც არის მსჯავრდებულის/იმ სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს შუამდგომლობა, რომლის სასამართლოს განაჩენის საფუძველზედაც იქნა პირი მსჯავრდებულის;

ბ) მსჯავრდებულის, მისი ინტერესების დამცველის, ახლო ნათესავის ან კანონიერი წარმომადგენლის განცხადება.

8. მსჯავრდებულის გადაცემის (გადმოცემის) საკითხის განხილვის პროცესში საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო მოიპოვებს შემდეგ დოკუმენტებს:

ა) კანონიერ ძალაში შესული სასამართლოს საბოლოო განაჩენის დამოწმებულ ასლს;

ბ) დოკუმენტს სასამართლოს საბოლოო განაჩენის კანონიერ ძალაში შესვლის შესახებ;

გ) განაჩენის გამომტანი სასამართლოს ზემდგომი სასამართლო ინსტანციის გადაწყვეტილების დამოწმებულ ასლს (ასეთის არსებობის შემთხვევაში);

დ) დოკუმენტს მსჯავრდებულის მიერ სასჯელის მოხდილი ნაწილის შესახებ;

ე) დოკუმენტს მსჯავრდებულის მიერ სასჯელის მოუხდელი ნაწილის შესახებ;

ვ) სისხლის სამართლის კოდექსის იმ მუხლის ტექსტს, რომლის საფუძველზედაც იქნა პირი მსჯავრდებულის;

ზ) თუ საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით, ანდა ნაცვალგების პირობებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, – მსჯავრდებულის წერილობით თანხმობას

გადაცემაზე (გადმოცემაზე), ხოლო იმ შემთხვევაში, როდესაც მას არ შეუძლია გამოხატოს თავისი ნება, – მისი ახლო ნათესავის ან კანონიერი წარმომადგენლის თანხმობას;

თ) ცნობას მსჯავრდებულის ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ;

ი) მიმღები სახელმწიფოს მოქალაქეობის დამადასტურებელ დოკუმენტს;

კ) საქართველოს პროკურატურის, საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროსა და საქართველოს სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურის მოსაზრებებს მსჯავრდებულის გადაცემის (გადმოცემის) მიზანშეწონილობის შესახებ.

9. მსჯავრდებულის გადაცემა (გადმოცემა) არ განხორციელდება, თუ:

ა) იმ სახელმწიფოს კანონმდებლობის მიხედვით, რომლის მოქალაქეც არის მსჯავრდებული და რომელიც ითხოვს მსჯავრდებულის გადაცემას (გადმოცემას), ქმედება, რომლისთვისაც მსჯავრდებულია პირი, არ არის დანაშაული ან არ ისჯება თავისუფლების აღკვეთით;

ბ) არ არსებობს მსჯავრდებულის თანხმობა (თუ საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით, ანდა ნაცვალგების პირობებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული), ხოლო იმ შემთხვევაში, როდესაც მას არ შეუძლია თავისუფლად გამოხატოს თავისი ნება ასაკის, ფიზიკური ან ფსიქიკური ნაკლის გამო, – მისი ახლო ნათესავის ან კანონიერი წარმომადგენლის თანხმობა;

გ) გადაცემის (გადმოცემის) შესახებ მოთხოვნის მიღების მომენტისათვის მსჯავრდებულის მიერ მოსახდელი თავისუფლების აღკვეთის დარჩენილი ვადა 6 თვეზე ნაკლებია. გამონაკლის შემთხვევაში საქართველო და შესაბამისი უცხო სახელმწიფო შეიძლება შეთანხმდნენ გადაცემაზე (გადმოცემაზე) იმ შემთხვევაშიც, როდესაც მოსახდელი სასჯელის დარჩენილი ვადა 6 თვეზე ნაკლებია;

დ) მხარეებმა ვერ მიაღწიეს შეთანხმებას მსჯავრდებულის გადაცემის (გადმოცემის) თაობაზე.

10. მსჯავრდებულის გადაცემის (გადმოცემის) შესახებ განცხადება/შუამდგომლობა შეიძლება არ დაკმაყოფილდეს, თუ:

ა) მსჯავრდებულის გადაცემა (გადმოცემა) საფრთხეს უქმნის საქართველოს საზოგადოებრივ წესრიგს, ეწინააღმდეგება სახელმწიფო უსაფრთხოებისა და უშიშროების ინტერესებს;

ბ) საქართველოს თავისუფლების აღკვეთის დაწესებულებები გადატვირთულია;

გ) მსჯავრდებულს არ მოუხდია სასჯელის ნახევარი, თუ საქართველოსა და უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს შორის მიღწეული არ არის სხვაგვარი შეთანხმება;

დ) დაინტერესებულმა პირებმა უარი თქვეს მსჯავრდებულის გადაცემისათვის (გადმოცემისათვის) საჭირო ხარჯების გაღებაზე.

საქართველოს 2013 წლის 13 დეკემბრის კანონი №1798 - ვებგვერდი, 28.12.2013წ.

საქართველოს 2015 წლის 8 ივლისის კანონი №3956 - ვებგვერდი, 15.07.2015წ.

საქართველოს 2018 წლის 5 ივლისის კანონი №3138 - ვებგვერდი, 11.07.2018წ.

საქართველოს 2018 წლის 30 ნოემბრის კანონი №3803 - ვებგვერდი, 13.12.2018წ.

მუხლი 44. საქართველოს სასამართლოების მიერ მსჯავრდებულ უცხო სახელმწიფოს მოქალაქეთა გადაცემა

1. შუამდგომლობის/განცხადების მიღების შემდეგ საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო საქართველოს შესაბამისი უწყებებიდან გამოითხოვს ამ კანონის 43-ე მუხლის მე-8 პუნქტით გათვალისწინებულ დოკუმენტებს და ცნობას მსჯავრდებულის მიერ დანაშაულებრივი ქმედებით მიყენებული ზიანის ანაზღაურების თაობაზე.

2. საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო მსჯავრდებულის განცხადების მიღების შემდეგ ადგენს შუამდგომლობას იმ სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს წინაშე, რომლის მოქალაქეც არის მსჯავრდებული.

3. საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო მსჯავრდებულის გადაცემის საკითხის განხილვის პროცესში მოპოვებული დოკუმენტების ანალიზის საფუძველზე ადგენს დასკვნას მსჯავრდებულის გადაცემის მიზანშეწონილობის თაობაზე, რომელსაც წარუდგენს საქართველოს იუსტიციის მინისტრის მიერ საამისოდ უფლებამოსილ პირს.

4. მსჯავრდებულის გადაცემის საკითხის დადებითად გადაწყვეტის შემთხვევაში მსჯავრდებულის გადაცემა ხდება საქართველოს იუსტიციის მინისტრის ბრძანების საფუძველზე.

5. მსჯავრდებულის გადაცემის საკითხის უარყოფითად გადაწყვეტის შემთხვევაში საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო აცნობებს შუამდგომლობის აღმძვრელ მხარეს/განმცხადებელს შუამდგომლობის/ განცხადების დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ.

6. მსჯავრდებულის გადაცემის შესახებ ბრძანების გამოცემიდან 5 დღის ვადაში საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო წერილობით აცნობებს იმ სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს, რომლის მოქალაქეც არის მსჯავრდებული, აგრეთვე მიმართავს პენიტენციურ სამსახურს მსჯავრდებულის გადაცემის პროცედურების განხორციელებისათვის.

7. თუ გადაცემული მსჯავრდებულის მიმართ საქართველოში გამოტანილი განაჩენი შეიცვალა ან გაუქმდა, ან მსჯავრდებულს შეეხო საქართველოში გამოცემული ამნისტიის ან შეწყალების აქტი, საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო ამის შესახებ დაუყოვნებლივ აცნობებს იმ სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს, რომელსაც გადაეცა მსჯავრდებული.

8. თუ განაჩენი გაუქმდა და ხელახლა დაიწყო საქმის გამოძიება ან სასამართლო განხილვა, უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს მიერ სათანადო შუამდგომლობის აღძვრის შემთხვევაში საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო შესაბამისი გადაწყვეტილების ასლს და სხვა აუცილებელ დოკუმენტებს უგზავნის იმ

მუხლი 45. უცხო სახელმწიფოში მსჯავრდებულ საქართველოს მოქალაქეთა და საქართველოში მუდმივად მცხოვრებ პირთა გადმოცემა

1. მსჯავრდებულის გადმოცემის საკითხის განხილვის დაწყების საფუძველია საქართველოს იუსტიციის სამინისტროსთვის დაინტერესებული პირის მიერ წარდგენილი განცხადება ან უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს მიერ წარდგენილი შუამდგომლობა.

2. დაინტერესებული პირის განცხადებას/უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს შუამდგომლობას უნდა ერთოდეს:

ა) მსჯავრდებულის სრული საიდენტიფიკაციო მონაცემები (სახელი, გვარი, დაბადების თარიღი და ადგილი, პირადობის დამადასტურებელი დოკუმენტის მონაცემები და სხვა ინფორმაცია);

ბ) დოკუმენტი, რომელიც ადასტურებს მსჯავრდებულის საქართველოს მოქალაქეობას ან საქართველოში მუდმივად მცხოვრები პირის სტატუსს;

გ) განმცხადებლისათვის გადმოსაცემი მსჯავრდებულის მიერ შესაბამისი უფლებამოსილების მინიჭების დამადასტურებელი დოკუმენტი, ხოლო თუ განმცხადებელი ახლო ნათესავია – შესაბამისი ნათესაური კავშირის დამადასტურებელი დოკუმენტი.

3. უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს შუამდგომლობის ან დაინტერესებული პირის განცხადების მიღებისთანავე საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო უცხო სახელმწიფოს შესაბამისი უწყებებიდან გამოითხოვს ამ კანონის 43-ე მუხლის მე-8 პუნქტით გათვალისწინებულ დოკუმენტებს.

4. თუ მსჯავრდებულის გადმოცემის პროცედურის დაწყების საფუძველია დაინტერესებული პირის განცხადება, საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს წინაშე ადგენს პირველად შუამდგომლობას მსჯავრდებულის გადმოცემის საკითხის განხილვის დაწყების თაობაზე. პირველადი შუამდგომლობა მოიცავს გადმოცემის საკითხის განხილვისა და გადაწყვეტისათვის საჭირო დოკუმენტების მოწოდების თხოვნას და არ წარმოადგენს შუამდგომლობას გადმოცემის შესახებ.

5. თუ მსჯავრდებულის გადმოცემის პროცედურა უცხო სახელმწიფოს შუამდგომლობით ხორციელდება და შუამდგომლობა არ შეიცავს ყველა საჭირო დოკუმენტსა და მონაცემებს ან/და მოწოდებული მასალა არ არის საკმარისი მსჯავრდებულის გადმოცემის შესახებ გადაწყვეტილების მისაღებად, საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოსგან გამოითხოვს საჭირო მასალებს.

6. საჭიროების შემთხვევაში საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო დაინტერესებული პირისგან იღებს წერილობით დასტურს მსჯავრდებულის გადმოცემისათვის საჭირო ხარჯების გაღების თაობაზე, რომელიც სხვა დოკუმენტებთან ერთად, მსჯავრდებულის გადმოცემის შესახებ დადებითი გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ ეგზავნება პენიტენციურ სამსახურს.

7. მოპოვებული დოკუმენტების საფუძველზე საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო ადგენს დასკვნას მსჯავრდებულის გადმოცემის შესაძლებლობის შესახებ, რომელსაც ამტკიცებს საქართველოს იუსტიციის მინისტრის მიერ უფლებამოსილი პირი.

8. უარყოფითი დასკვნის შედგენის შემთხვევაში, შესაბამისი საფუძვლების მითითებით, 1 კვირის ვადაში ეცნობება დაინტერესებულ პირს/შუამდგომლობის აღმძვრელ მხარეს.

9. თუ ამ მუხლის მე-7 პუნქტით გათვალისწინებული დასკვნა დადებითია, მისი დამტკიცებიდან 1 თვის ვადაში საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო საქართველოში აღსასრულებელ განაჩენს მსჯავრდებულის გადმოცემასთან დაკავშირებულ სხვა დოკუმენტებთან ერთად უგზავნის შესაბამის სასამართლოს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 289-ე მუხლით გათვალისწინებული პროცედურების განხორციელების მიზნით.

10. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 289-ე მუხლის მე-7 ნაწილის შესაბამისად, სასამართლოდან მიღებული განჩინების ასლი თარგმანთან ერთად ეგზავნება უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს. სასამართლოს განჩინების ასლს უნდა დაერთოს შუამდგომლობა გადმოცემის შესახებ.

11. თუ უცხო სახელმწიფო დაადასტურებს მსჯავრდებულის გადმოცემის სურვილს, საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო ამზადებს მსჯავრდებულის გადმოცემის შესახებ იუსტიციის მინისტრის ბრძანების პროექტს.

12. საქართველოს იუსტიციის მინისტრის მიერ დადებითი გადაწყვეტილების მიღების შემთხვევაში საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო მსჯავრდებულის გადმოცემის შესახებ მინისტრის ბრძანებას გადმოცემის პროცედურების განხორციელებისათვის უგზავნის პენიტენციურ სამსახურს.

13. საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო გადმოცემული მსჯავრდებულის უცხო სახელმწიფოში ამნისტიის ან შეწყალების აქტით, შესაბამისი სასამართლო გადაწყვეტილებით ან სხვა კანონიერი საფუძველით სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისგან ან/და სასჯელის შემდგომი მოხდისგან გათავისუფლების შემთხვევაში, აღნიშნულის შესახებ განაჩენის გამომტანი სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოსაგან ინფორმაციის მიღებისთანავე, დაუყოვნებლივ მიმართავს პენიტენციურ სამსახურს მსჯავრდებულის სასჯელის შემდგომი მოხდისგან გათავისუფლების თხოვნით.

მუხლი 46. მსჯავრდებულის ტრანზიტით გადაყვანა

1. უცხო სახელმწიფოს მიერ მესამე სახელმწიფოსთვის გადასაცემი მსჯავრდებულის საქართველოს ტერიტორიაზე ტრანზიტით გადაყვანასთან დაკავშირებულ საკითხებს წყვეტს საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო.
2. მსჯავრდებულის საქართველოს ტერიტორიაზე ტრანზიტით გადაყვანის თაობაზე შუამდგომლობით საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მიმართავს მსჯავრდებულის გადამყვანი სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანო.
3. საქართველოსთვის გადმოსაცემი მსჯავრდებულის სხვა სახელმწიფოს ტერიტორიაზე ტრანზიტით გადაყვანის თაობაზე შუამდგომლობით ამ სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს მიმართავს საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო.

თავი VI. განაჩენის აღსრულება

მუხლი 47. საქართველოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის უცხო სახელმწიფოში აღსრულება (გარდა ქონების ჩამორთმევისა)

1. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში საქართველოს უფლებამოსილი სასამართლო უფლებამოსილია საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მიმართოს შუამდგომლობით მის მიერ გამოტანილი განაჩენის უცხო სახელმწიფოში აღსრულების შესახებ.
2. საქართველოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენი უცხო სახელმწიფოში აღსრულდება ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად.
3. დაუშვებელია მსჯავრდებულის მიმართ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულება სასჯელის იმ ნაწილში, რომლის აღსრულებაც საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მეშვეობით ეთხოვა უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს.
4. ამ მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებული წესი არ გამოიყენება იმ შემთხვევაში, როდესაც მსჯავრდებულის მიმართ სასჯელის სახით გამოყენებულია თავისუფლების აღკვეთა და განაჩენის უცხო სახელმწიფოში აღსრულების შესახებ შუამდგომლობის უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოსთვის წარდგენის მომენტისათვის აღნიშნული პირი დაკავებულია საქართველოს ტერიტორიაზე.
5. გარდა ამ მუხლის მე-4 პუნქტით გათვალისწინებული შემთხვევისა, საქართველოს კომპეტენტური ორგანოები უფლებამოსილი არიან, თავად აღასრულონ უცხო სახელმწიფოში აღსასრულებლად გადაგზავნილი განაჩენი, თუ:
 - ა) უცხო სახელმწიფოში აღსასრულებლად გადაგზავნილი განაჩენი საქართველოს იუსტიციის სამინისტრომ გამოითხოვა აღსრულების თაობაზე უცხო სახელმწიფოდან შეტყობინების მიღებამდე;
 - ბ) უცხო სახელმწიფომ უარი განაცხადა საქართველოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის აღსრულებაზე;
 - გ) საქართველო იუსტიციის სამინისტროს და უცხო სახელმწიფოს შესაბამისი ორგანოს შეთანხმების საფუძველზე უცხო სახელმწიფომ დათმო საქართველოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის აღსრულების უფლება;
 - დ) აღარ არსებობს საქართველოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის უცხო სახელმწიფოს მიერ აღსრულების შესაძლებლობა.

6. თუ საქართველოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ უცხო სახელმწიფოში აღსასრულებლად გადაგზავნილი განაჩენი შეიცვალა ან გაუქმდა ახლად აღმოჩენილ ან ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო, ან აღსასრულებლად გადაგზავნილი განაჩენით მსჯავრდებულს საქართველოს კანონმდებლობის თანახმად შეეხო ამნისტიის ან შეწყალების აქტი, აღნიშნულის თაობაზე საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მეშვეობით დაუყოვნებლივ უნდა ეცნობოს შესაბამისი სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს.

7. იმ შემთხვევაში, როდესაც მსჯავრდებული პატიმრობაში იმყოფებოდა საქართველოს ტერიტორიაზე და შემდგომ იგი საქართველოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის აღსრულების მიზნით გადაეცა უცხო სახელმწიფოს, მის გადაცემამდე სხვა დანაშაულის ჩადენის გამო მისი სისხლის სამართლის პასუხისგებაში მიცემის ან განაჩენის აღსრულების თაობაზე თანხმობის გამოთხოვის შესახებ უცხო სახელმწიფოს შუამდგომლობას იხილავს საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო.

8. საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო ვალდებულია დააკმაყოფილოს ამ მუხლის მე-7 პუნქტით გათვალისწინებული უცხო სახელმწიფოს შუამდგომლობა, თუ ახალი დანაშაული ექვემდებარება ექსტრადიციას საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად ან არ ექვემდებარება ექსტრადიციას მხოლოდ იმ საფუძველით, რომ ვერ აკმაყოფილებს სასჯელის ზომის მიმართ დადგენილ მოთხოვნას.

მუხლი 48. საქართველოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის უცხო სახელმწიფოში აღსრულების (გარდა ქონების ჩამორთმევისა) შესახებ შუამდგომლობის ფორმა და თანდართული დოკუმენტები

საქართველოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის უცხო სახელმწიფოში აღსრულების შესახებ შუამდგომლობა შედგენილი უნდა იყოს წერილობითი ფორმით. მას უნდა დაერთოს შემდეგი დოკუმენტები:

ა) უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე აღსასრულებლად გადასაგზავნი განაჩენის ორიგინალი ან მისი სათანადოდ დამოწმებული ასლი;

ბ) უცხო სახელმწიფოს თხოვნის შემთხვევაში, შესაბამისი სისხლის სამართლის საქმის მასალები ან მათი სათანადოდ დამოწმებული ასლები.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 49. საქართველოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის უცხო სახელმწიფოში აღსასრულებლად (გარდა ქონების ჩამორთმევისა) გადაგზავნის პირობები

შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო უფლებამოსილია საქართველოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის უცხო სახელმწიფოში აღსრულების შესახებ შუამდგომლობით მიმართოს უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს:

ა) თუ მსჯავრდებულს აქვს საცხოვრებელი ადგილი შესაბამის უცხო სახელმწიფოში;

ბ) თუ საქართველოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის უცხო სახელმწიფოში აღსრულება ხელს შეუწყობს მსჯავრდებულის უკეთეს სოციალურ რეაბილიტაციას;

გ) თუ განაჩენი, რომლის საფუძველზედაც პირს სასჯელის სახით შეფარდებული აქვს თავისუფლების აღკვეთა, შესაძლებელია აღსრულდეს უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე მას შემდეგ, რაც აღნიშნული პირი მოიხდის თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნულ სხვა სასჯელს, რომელიც მას დაეკისრა უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საფუძველზე;

დ) თუ შესაბამისი უცხო სახელმწიფო არის საქართველოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ მსჯავრდებული პირის წარმოშობის სახელმწიფო და ის აიღებს განაჩენის აღსრულების ვალდებულებას;

ე) თუ საქართველოს შესაბამისი ორგანოები მიიჩნევენ, რომ ექსტრადიციის შესაძლებლობის შემთხვევაშიც კი ვერ უზრუნველყოფენ განაჩენის აღსრულებას და უცხო სახელმწიფო შეძლებს საქართველოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის აღსრულებას;

ვ) საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით გათვალისწინებულ სხვა შემთხვევებში.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 50. უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულების (გარდა ქონების ჩამორთმევისა) ზოგადი პროცედურა

1. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლების არსებობის შემთხვევაში უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულების შესახებ შუამდგომლობა და თანდართული მასალები საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მეშვეობით ეგზავნება შესაბამის რაიონულ (საქალაქო) სასამართლოს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით ან საქართველოს უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარის მიერ განსაზღვრულ უფლებამოსილ სასამართლოს.

2. ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული დოკუმენტები შესაბამის რაიონულ (საქალაქო) სასამართლოს ეგზავნება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო შესაძლებლად მიიჩნევს უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულებასთან დაკავშირებით შესაბამისი ღონისძიებების განხორციელებას.

3. უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულების თაობაზე გადაწყვეტილების მიღებამდე მსჯავრდებულს ეძლევა შესაძლებლობა, შესაბამის რაიონულ (საქალაქო) სასამართლოს წარუდგინოს საკუთარი მოსაზრებები განაჩენის აღსრულებასთან დაკავშირებით.

4. შესაბამისი რაიონული (საქალაქო) სასამართლო უფლებამოსილია მსჯავრდებულის მოსაზრებებს მის მიმართ უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულებასთან დაკავშირებით გაეცნოს როგორც სასამართლოს წინაშე მსჯავრდებულის პირადად გამოცხადებით, ისე სამართლებრივი დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობის საშუალებით.

5. შესაბამისი რაიონული (საქალაქო) სასამართლო ვალდებულია მსჯავრდებულის მოსაზრებები მის მიმართ უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულებასთან დაკავშირებით პირადად მოისმინოს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც თავად მსჯავრდებული მოითხოვს აღნიშნული პროცედურის განხორციელებას.

6. უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულების საკითხის განხილვის დროს შესაბამისი რაიონული (საქალაქო) სასამართლო, გარდა ამ თავით გათვალისწინებული საკითხებისა, ამოწმებს:

ა) არსებობს თუ არა შესაბამისი სამართლებრივი საფუძველი უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულებისათვის;

ბ) არსებობს თუ არა ამ კანონის 55-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დამაბრკოლებელი გარემოებები;

გ) უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულების შემთხვევაში დაირღვევა თუ არა ერთი და იმავე დანაშაულისათვის განმეორებით მსჯავრის დადების აკრძალვის პრინციპი;

დ) არსებობს თუ არა საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით, ანდა საქართველოს სისხლის სამართლის კანონმდებლობით გათვალისწინებული სხვა დამაბრკოლებელი გარემოებები.

7. უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულების საკითხის განხილვის დროს შესაბამისი რაიონული (საქალაქო) სასამართლო შეზღუდულია იმ ფაქტობრივი გარემოებებით, რომლებიც მოცემულია უცხო სახელმწიფოს განაჩენში ან გამომდინარეობს მისგან.

8. შესაბამისი რაიონული (საქალაქო) სასამართლო უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულების საკითხს განიხილავს და შესაბამის გადაწყვეტილებას იღებს ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული დოკუმენტების მიღებიდან არა უგვიანეს 4 თვისა.

9. ამ მუხლის მე-8 პუნქტით გათვალისწინებული გადაწყვეტილება მიიღება განჩინების ფორმით და გასაჩივრდება იმავე წესით, როგორც საქართველოს ტერიტორიაზე გამოტანილი განაჩენი.

10. საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო ვალდებულია დაუყოვნებლივ აცნობოს შესაბამის უცხო სახელმწიფოს მისი უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულებასთან დაკავშირებით განხორციელებული ღონისძიებების შესახებ.

11. შესაბამისი თხოვნის შემთხვევაში უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს ეგზავნება ამ მუხლის მე-9 პუნქტით გათვალისწინებული განჩინების ასლი.

12. უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულებისას გამოიყენება საქართველოს კანონმდებლობა, გარდა ამ კანონის 52-ე მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებული შემთხვევისა.

13. უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულებისას მსჯავრდებულის მიმართ გამოიყენება როგორც უცხო სახელმწიფოს, ისე საქართველოს კომპეტენტური ორგანოების მიერ გამოცემული ამნისტიის ან შეწყალების აქტი.

14. იმ შემთხვევაში, როდესაც მსჯავრდებული პატიმრობაში იმყოფებოდა უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე და შემდგომ იგი განაჩენის აღსრულების მიზნით გადმოეცა საქართველოს, დაუშვებელია მის მიმართ სისხლისსამართლებრივი დევნის წარმოება ან მისი მსჯავრდება მის გადმოცემამდე რაიმე სხვა დანაშაულის ჩადენისათვის, გარდა იმ დანაშაულისა, რომლის ჩადენისთვისაც მოხდა განაჩენის აღსრულების მიზნით მისი საქართველოსთვის გადმოცემა.

15. თუ საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ამ მუხლის მე-14 პუნქტით გათვალისწინებული წესი არ გამოიყენება იმ შემთხვევაში, როდესაც:

ა) სახელმწიფო, რომელმაც განახორციელა განაჩენის აღსრულების მიზნით მსჯავრდებულის საქართველოსთვის გადმოცემა, ამაზე თანახმაა;

ბ) უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის აღსრულების მიზნით გადმოცემულმა მსჯავრდებულმა, რომელსაც ჰქონდა შესაძლებლობა, დაეტოვებინა საქართველოს ტერიტორია, არ დატოვა იგი მისი საბოლოო გათავისუფლებიდან 45 დღის განმავლობაში, ან ხელახლა დაბრუნდა საქართველოში მისი ტერიტორიის დატოვების შემდეგ.

16. ამ მუხლის მე-15 პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოსგან თანხმობის გამოთხოვა ხორციელდება საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მეშვეობით, შესაბამისი შუამდგომლობის საფუძველზე, რომელსაც უნდა დაერთოს მსჯავრდებულის წერილობითი მოსაზრება და ყველა სხვა საჭირო დოკუმენტი.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 51. სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთასთან დაკავშირებული, უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულების პროცედურა

1. სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთასთან დაკავშირებული, უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულების შესახებ გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ უფლებამოსილი რაიონული (საქალაქო) სასამართლო მსჯავრდებულს უფარდებს საქართველოს კანონმდებლობით მსგავსი სახის დანაშაულისათვის გათვალისწინებულ სასჯელს.

2. უფლებამოსილი რაიონული (საქალაქო) სასამართლოს მიერ ამ მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად შეფარდებული სასჯელის სახე ან ზომა შესაძლოა განსხვავდებოდეს უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენით დადგენილი სასჯელის სახისაგან ან ზომისაგან.

3. თუ უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენით დადგენილი სასჯელის ზომა მსგავსი სახის დანაშაულისათვის საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსით გათვალისწინებული მინიმალური სასჯელის ზომაზე ნაკლებია, უფლებამოსილი რაიონული (საქალაქო) სასამართლო მსჯავრდებულის მიმართ იყენებს სასჯელის იმ ზომას, რომელიც გათვალისწინებულია

შუამდგომლობის ინიციატორი სახელმწიფოს კანონმდებლობით.

4. ამ მუხლით განსაზღვრული სასჯელის შეფარდებისას შესაბამის რაიონულ (საქალაქო) სასამართლოს არა აქვს უფლება, დაამძიმოს მსჯავრდებულის მდგომარეობა იმაზე მეტად, ვიდრე ეს გათვალისწინებულია უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენით.

5. შესაბამისი რაიონული (საქალაქო) სასამართლოს მიერ ამ მუხლის შესაბამისად შეფარდებული სასჯელის საერთო ვადაში ჩაითვლება დროის ის პერიოდი, როდესაც პირი იმყოფებოდა წინასწარ პატიმრობაში ან სასჯელს იხდიდა საქართველოში აღსასრულებლად გადმოგზავნილი განაჩენის საფუძველზე.

მუხლი 52. სასჯელის სახით ჯარიმასთან დაკავშირებული, უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულების პროცედურა

1. სასჯელის სახით ჯარიმასთან დაკავშირებული, უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულების შესახებ გადაწყვეტილების მიღებისას უფლებამოსილ რაიონულ (საქალაქო) სასამართლოს გამოაქვს განჩინება პირისთვის სასჯელის სახით დაკისრებული ჯარიმის აღსრულების თაობაზე.

2. ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული განჩინების გამოტანისას შესაბამისი რაიონული (საქალაქო) სასამართლო უზრუნველყოფს უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ პირისთვის სასჯელის სახით დაკისრებული ჯარიმის ოდენობის ლარებში კონვერტაციას გადაწყვეტილების მიღების დროს არსებული გაცვლითი კურსის მიხედვით.

3. ამ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული ჯარიმა გადაიხდევინება შუამდგომლობის ინიციატორი სახელმწიფოს მიერ დადგენილი წესის შესაბამისად.

4. უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ პირისთვის სასჯელის სახით დაკისრებული ჯარიმის თანხა გადაირიცხება საქართველოს სახელმწიფო ბიუჯეტში.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 53. სასჯელის სახით თანამდებობის დაკავების ან საქმიანობის უფლების ჩამორთმევასთან დაკავშირებული, უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულების პროცედურა

1. სასჯელის სახით თანამდებობის დაკავების ან საქმიანობის უფლების ჩამორთმევასთან დაკავშირებული, უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენი საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსი ითვალისწინებს აღნიშნული სასჯელის გამოყენებას იმავე სახის დანაშაულისათვის.

2. ყველა საჭირო გარემოების მხედველობაში მიღების შემდეგ უფლებამოსილი რაიონული (საქალაქო) სასამართლო წყვეტს, აღასრულოს თუ არა ამ მუხლით გათვალისწინებული განაჩენი საქართველოს ტერიტორიაზე.

3. თუ შესაბამისი რაიონული (საქალაქო) სასამართლო მიიღებს გადაწყვეტილებას ამ მუხლით გათვალისწინებული განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულების შესახებ, მსჯავრდებულს დაენიშნება სასჯელი იმ ვადის ფარგლებში, რომელიც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მიხედვით; იგი არ უნდა აღემატებოდეს უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენით დადგენილ სასჯელის ვადას.

მუხლი 54. განაჩენის აღსრულებასთან დაკავშირებული დროებითი ღონისძიებები

1. იმ შემთხვევაში, როდესაც საქართველოს უფლებამოსილი სასამართლოს განაჩენის საფუძველზე პირს სასჯელის სახით შეფარდებული აქვს თავისუფლების აღკვეთა და იგი იმყოფება საქართველოს ტერიტორიაზე, უფლებამოსილი მაგისტრატი მოსამართლის განჩინების საფუძველზე შესაძლოა მსჯავრდებულის მიმართ დროებითი ღონისძიების სახით გამოყენებულ იქნეს პატიმრობა მას შემდეგ, რაც უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანო განაცხადებს თანხმობას მის მიმართ გამოტანილი განაჩენის აღსრულებაზე.

2. ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული განჩინება გამოიტანება იმ მიზნით, რომ უზრუნველყოფილ იქნეს საქართველოს უფლებამოსილი სასამართლოს განაჩენის უცხო სახელმწიფოში აღსრულება და მსჯავრდებულის შესაბამისი უცხო სახელმწიფოსთვის გადაცემა.

3. ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული დროებითი ღონისძიების საფუძველზე პატიმრობაში მყოფი პირი დაუყოვნებლივ უნდა გადაეცეს შესაბამის უცხო სახელმწიფოს მას შემდეგ, რაც საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო მიიღებს თანხმობას საქართველოს უფლებამოსილი სასამართლოს განაჩენის აღსრულებაზე.

4. იმ შემთხვევაში, როდესაც საქართველოს იუსტიციის სამინისტროში შემოსულია უცხო სახელმწიფოს შუამდგომლობა მისი უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოში აღსრულების შესახებ, რომლის საფუძველზედაც საქართველოს ტერიტორიაზე მყოფ პირს სასჯელის სახით შეფარდებული აქვს თავისუფლების აღკვეთა, შესაბამისი მაგისტრატი მოსამართლის განჩინების საფუძველზე შესაძლოა მის მიმართ დროებითი ღონისძიების სახით გამოყენებულ იქნეს პატიმრობა იმ შემთხვევაში, თუ ქმედება, რომლის ჩადენისთვისაც მოითხოვება უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულება, დანაშაულად ითვლება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მიხედვით და მისი ჩადენის შემთხვევაში პირის მიმართ აღკვეთის ღონისძიების სახით

დაპატიმრების გამოყენება შესაძლებელია საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის თანახმად.

5. შესაძლებელია უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ მსჯავრდებულის მიმართ დროებითი ღონისძიების სახით გამოყენებულ იქნეს პატიმრობა იმ შემთხვევაშიც, როდესაც უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანო გამოთქვამს მის მიმართ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულების სურვილს.

6. ამ მუხლის მე-5 პუნქტით გათვალისწინებული დროებითი ღონისძიების გამოყენების საფუძველია შესაბამისი უცხო სახელმწიფოს წერილობითი თხოვნა, რომელიც უნდა შეიცავდეს:

ა) ინფორმაციას იმ დანაშაულის შესახებ, რომლის ჩადენისთვისაც იქნა პირი მსჯავრდებული;

ბ) ინფორმაციას დანაშაულის ჩადენის ადგილისა და დროის შესახებ;

გ) დანაშაულის ჩამდენი პირის აღწერილობას;

დ) საქმის ფაქტობრივი გარემოებების მოკლე აღწერილობას, რომელიც საფუძველად დაედო განაჩენის გამოტანას.

7. ამ მუხლის მე-5 პუნქტით გათვალისწინებული დროებითი ღონისძიების გამოყენების საკითხს განიხილავს შესაბამისი მაგისტრატის მოსამართლე. მსჯავრდებულის მიმართ დროებითი ღონისძიების სახით პატიმრობა შესაძლებელია გამოყენებულ იქნეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ დაცულია ამ მუხლის მე-4 პუნქტით გათვალისწინებული პირობები.

8. უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის აღსრულების მიზნით საქართველოს ტერიტორიაზე მყოფი მსჯავრდებულის მიმართ დროებითი ღონისძიების სახით გამოყენებული პატიმრობის ვადა არ უნდა აღემატებოდეს მის მიმართ განაჩენით დადგენილ ვადას, წინააღმდეგ შემთხვევაში მსჯავრდებული დაუყოვნებლივ უნდა გათავისუფლდეს პატიმრობიდან.

9. საქართველოს ტერიტორიაზე მყოფი მსჯავრდებული ასევე თავისუფლდება პატიმრობიდან, თუ მის მიმართ გამოყენებულია ამ მუხლის მე-5 პუნქტით გათვალისწინებული დროებითი ღონისძიება და მისი დაკავებიდან 18 დღის ვადაში საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს არ მიუღია უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს შუამდგომლობა და მასალები განაჩენის აღსრულების თაობაზე.

10. ამ თავით გათვალისწინებული განაჩენის აღსრულების მიზნით მსჯავრდებულის დაკავებისთანავე უნდა ეცნობოს ამის შესახებ მისი ადგილსამყოფლის მიხედვით შესაბამისი რაიონის პროკურორს, რომელიც 48 საათში შუამდგომლობით მიმართავს დაკავების ადგილის მიხედვით შესაბამის მაგისტრატ მოსამართლეს მსჯავრდებულის მიმართ დროებითი ღონისძიების სახით პატიმრობის გამოყენების თხოვნით.

11. მაგისტრატის მოსამართლე მსჯავრდებულის მიმართ დროებითი ღონისძიების სახით პატიმრობის გამოყენების საკითხს განიხილავს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 206-ე მუხლით დადგენილი წესით და განაჩენის აღსრულების პროცედურების თავისებურებების გათვალისწინებით. მაგისტრატის მოსამართლის გადაწყვეტილება შეიძლება მსჯავრდებულისთვის მისი გადაცემიდან 7 დღის ვადაში გასაჩივრდეს სააპელაციო სასამართლოს საგამომიებო კოლეგიაში, რომელიც საჩივარს 5 დღის ვადაში განიხილავს.

12. ამ მუხლით გათვალისწინებული დროებითი ღონისძიების ვადაა 2 თვე, რომელიც განაჩენის აღსრულებით გამოწვეული საჭიროების გამო შეიძლება გაგრძელდეს 2 თვით, მაგრამ არა უმეტეს ორჯერ.

13. ამ მუხლის მე-12 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში პროკურორის მოტივირებული შუამდგომლობის საფუძველზე დროებითი ღონისძიების სახით პატიმრობის ვადას აგრძელებს შესაბამისი მაგისტრატის მოსამართლე, რომლის გადაწყვეტილებაც საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 207-ე მუხლით გათვალისწინებული წესით შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო სასამართლოს საგამომიებო კოლეგიაში.

14. (ამოღებულია - 20.07.2018, №3156).

15. (ამოღებულია - 20.07.2018, №3156).

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 55. უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულებაზე უარის თქმის საფუძველები

1. უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენი საქართველოს ტერიტორიაზე არ აღსრულდება, თუ:

ა) ქმედება, რომლის ჩადენისთვისაც პირს უცხო სახელმწიფოში შეეფარდა სასჯელი, დანაშაულად არ ითვლება საქართველოს კანონმდებლობის მიხედვით და პირი, რომლის მიმართაც გამოტანილ იქნა განაჩენი, არ დაექვემდებარებოდა სისხლის სამართლის პასუხისგებაში მიცემას ან დასჯას ქმედების საქართველოს ტერიტორიაზე ჩადენის შემთხვევაში;

ბ) უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის აღსრულება ეწინააღმდეგება საქართველოს სამართლებრივი სისტემის ფუნდამენტურ პრინციპებს;

გ) დანაშაულს, რომელთან დაკავშირებითაც უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილმა სასამართლომ გამოიტანა განაჩენი, საქართველო მიიჩნევს პოლიტიკურ ან სამხედრო დანაშაულად;

დ) არსებობს საფუძველიანი ვარაუდი, რომ უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ განაჩენი გამოტანილ იქნა ან პირის მდგომარეობა დამძიმდა მისი რასის, ეროვნების, ეთნიკური კუთვნილების, რელიგიური ან პოლიტიკური შეხედულებების ან სხვა მსგავს გარემოებათა გამო;

ე) უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის აღსრულება ეწინააღმდეგება საქართველოს მიერ ნაკისრ საერთაშორისო ვალდებულებებს;

ვ) საქართველოს შესაბამისი ორგანოები ახორციელებენ სამართალწარმოებას იმავე დანაშაულთან დაკავშირებით, რომლის ჩადენისთვისაც მოითხოვება პირის მიმართ განაჩენის აღსრულება;

ზ) იმ დანაშაულთან დაკავშირებით, რომლის ჩადენისთვისაც მოითხოვება განაჩენის აღსრულება, არსებობს საქართველოს სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენი ან საქართველოს შესაბამისმა ორგანოებმა მიიღეს საბოლოო გადაწყვეტილება პირის მიმართ სისხლისსამართლებრივი დევნის შეწყვეტის შესახებ;

თ) იმ დანაშაულთან დაკავშირებით, რომლის ჩადენისთვისაც მოითხოვება განაჩენის აღსრულება, საქართველოს შესაბამისმა ორგანოებმა მიიღეს საბოლოო გადაწყვეტილება სისხლისსამართლებრივი დევნის დაწყებაზე უარის თქმის შესახებ;

ი) დანაშაული, რომლის ჩადენისთვისაც მოითხოვება განაჩენის აღსრულება, ჩადენილია შუამდგომლობის ინიციატორი სახელმწიფოს ტერიტორიის გარეთ;

კ) საქართველოს არ შეუძლია უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის აღსრულება;

ლ) საქართველოს შესაბამისი ორგანო მიიჩნევს, რომ უცხო სახელმწიფოს თავად შეუძლია თავისი უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის აღსრულება;

მ) იმ დანაშაულისათვის, რომლის ჩადენისთვისაც მოითხოვება განაჩენის აღსრულება, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მიხედვით გასულია ხანდაზმულობის ვადა, რომელიც პირს ათავისუფლებს სასჯელის მოხდისგან;

ნ) უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს განაჩენის საფუძველზე სასჯელის სახით პირის მიმართ გამოყენებულია მხოლოდ თანამდებობის დაკავების ან საქმიანობის უფლების ჩამორთმევა.

2. გარდა ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული პირობებისა, უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენი საქართველოს ტერიტორიაზე ასევე არ აღსრულდება საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით გათვალისწინებული სხვა დამაბრკოლებელი გარემოებების არსებობის შემთხვევებში.

მუხლი 56. უცხო სახელმწიფოს უფლებამოსილი სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენის ეფექტი საქართველოში მიმდინარე სამართალწარმოებაზე

პირის მიმართ საქართველოში მიმდინარე სამართალწარმოების დროს პროცესის მწარმოებელი ორგანო მხოლოდ იმ შემთხვევაში მიიღებს მხედველობაში უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე იმავე პირის მიმართ სხვა დანაშაულის ჩადენისათვის გამოტანილ განაჩენს, თუ ეს გათვალისწინებულია შესაბამისი საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით.

თავი VI¹. ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებული საერთაშორისო თანამშრომლობა

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 56¹. ჩამორთმევისადმი დაქვემდებარებული ქონება

1. ამ თავით გათვალისწინებული მიზნებისთვის ჩამორთმევას ექვემდებარება დანაშაულის საგანი ან/და იარაღი, დანაშაულის ჩასადენად გამიზნული ნივთი ან/და დანაშაულებრივი გზით მიღებული ქონება (ყველა ნივთი და არამატერიალური ქონებრივი სიკეთე, იურიდიული დოკუმენტი, რომელიც იძლევა უფლებას ქონებაზე), აგრეთვე ამ ქონებიდან მიღებული ნებისმიერი სახის შემოსავალი ან მათი ღირებულების ეკვივალენტური ქონება.

2. ჩამორთმევას ექვემდებარება აგრეთვე საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის XLIV¹ თავით გათვალისწინებული ქონება იმავე თავით დადგენილი წესის შესაბამისად.
საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 56². ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებული საერთაშორისო თანამშრომლობის სახეები

1. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში საქართველოს პროკურატურასა და უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს შორის ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებით შესაძლებელია განხორციელდეს შემდეგი სახის თანამშრომლობა:

ა) ჩხრეკა, ამოღება ან/და ქონებაზე ყადაღის დადება;

ბ) შუამდგომლობის მიმღები სახელმწიფოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული სხვა ღონისძიების განხორციელება, რომელიც ხელს შეუწყობს ჩამორთმევისადმი დაქვემდებარებული ქონების იდენტიფიცირებასა და მოძიებას, მათ შორის, საბანკო ანგარიშებისა და საბანკო გადარიცხვების თაობაზე ინფორმაციის მოძიება და მონიტორინგი;

გ) ქონების ჩამორთმევა;

დ) ჩამორთმეული ქონების განაწილება (გაყოფა) შუამდგომლობის ინიციატორი სახელმწიფოს და შუამდგომლობის მიმღები სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოებს შორის.

2. თუ არსებობს დასაბუთებული ვარაუდი, რომ ჩამორთმევისადმი დაქვემდებარებულ ქონებას გადამალავენ

ან გაანადგურებენ, შუამდგომლობის ინიციატორი სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანო უფლებამოსილია შუამდგომლობის მიმღებ სახელმწიფოს მიმართოს თხოვნით, რომ ქონების ჩამორთმევის თაობაზე შუამდგომლობის გაგზავნამდე განახორციელოს ამ მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული ღონისძიებები.

3. ამ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში შუამდგომლობის ინიციატორი სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანო ვალდებულია დაასაბუთოს ქონების ჩამორთმევის თაობაზე შუამდგომლობის გაგზავნამდე ჩხრეკის, ამოღების ან/და ქონებაზე ყადაღის დადების აუცილებლობა.
საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 56³. ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებული საერთაშორისო თანამშრომლობის შესახებ შუამდგომლობის ფორმა და თანდართული დოკუმენტები

1. თუ შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლებით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებული საერთაშორისო თანამშრომლობის შესახებ შუამდგომლობა შედგენილი უნდა იყოს წერილობით და მასში მითითებული უნდა იყოს შემდეგი ინფორმაცია:

- ა) შუამდგომლობის ინიციატორი სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს სახელწოდება, აგრეთვე იმ უწყების დასახელება, რომელიც უშუალოდ ახორციელებს ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებულ პროცედურებს;
- ბ) შუამდგომლობის მიმღები სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს სახელწოდება;
- გ) თხოვნის საგანი და მიზეზი;
- დ) სისხლის სამართლის საქმის ფაქტობრივი გარემოებების აღწერილობა და დანაშაულებრივი ქმედების სამართლებრივი კვალიფიკაცია;
- ე) ამონაწერი შესაბამისი საკანონმდებლო აქტებიდან;
- ვ) საჭიროების შემთხვევაში, იმ პირის (პირთა) თაობაზე მონაცემები, რომლის (რომელთა) მიმართაც უცხო სახელმწიფოში მიმდინარეობს სამართალწარმოება ან/და მოთხოვნილია დახმარების აღმოჩენა;
- ზ) იმ ქონების თაობაზე მონაცემები, რომელთან დაკავშირებითაც მოთხოვნილია დახმარების აღმოჩენა, მათ შორის, ინფორმაცია ქონების ადგილმდებარეობის, მისი კონკრეტულ პირთან (პირებთან) ან/და დანაშაულთან კავშირის შესახებ;
- თ) ინფორმაცია იმ პროცედურების თაობაზე, რომელთა განხორციელებასაც ითხოვს შუამდგომლობის ინიციატორი სახელმწიფო დახმარების აღმოჩენისას.

2. თუ შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლებით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ამ კანონის 56² მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული თანამშრომლობის შესახებ შუამდგომლობას ასევე უნდა დაერთოს შუამდგომლობის ინიციატორი სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს მიერ მიღებული ჩამორთმევისადმი დაქვემდებარებული ქონების ჩხრეკის, ამოღების ან/და ქონებაზე ყადაღის დადების თაობაზე გადაწყვეტილების ორიგინალი ან დამოწმებული ასლი.

3. თუ ამ კანონის 56² მუხლის პირველი პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტის საფუძველზე მოთხოვნილია პირის კონსტიტუციურ უფლებათა შემზღვევა საგამომიებო მოქმედების ჩატარება, თანამშრომლობის შესახებ შესაბამისი შუამდგომლობას ასევე უნდა დაერთოს შუამდგომლობის ინიციატორი სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს მიერ მიღებული მოთხოვნილი ღონისძიების განხორციელების ნებართვის გაცემის თაობაზე გადაწყვეტილების ორიგინალი ან დამოწმებული ასლი, თუ შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლებით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

4. თუ შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლებით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ამ კანონის 56² მუხლის პირველი პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული თანამშრომლობის შესახებ შუამდგომლობას ასევე უნდა დაერთოს შემდეგი ინფორმაცია და დოკუმენტები:

- ა) შუამდგომლობის ინიციატორი სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს მიერ მიღებული ქონების ჩამორთმევის თაობაზე გადაწყვეტილების ორიგინალი ან დამოწმებული ასლი;
- ბ) შუამდგომლობის ინიციატორი სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს წერილობითი დასტური იმის შესახებ, რომ ქონების ჩამორთმევის თაობაზე გადაწყვეტილება საბოლოოა და ექვემდებარება დაუყოვნებლივ აღსრულებას;
- გ) ინფორმაცია იმის შესახებ, თუ რა მოცულობით არის მოთხოვნილი ქონების ჩამორთმევის თაობაზე გადაწყვეტილების აღსრულება;
- დ) ინფორმაცია ქონების ჩამორთმევის აღსრულების პროცესში დამატებითი ღონისძიებების გამოყენების შესახებ;
- ე) ინფორმაცია იმის თაობაზე, ჰქონდათ თუ არა მესამე პირებს გამოთქმული რაიმე პრეტენზია ჩამორთმევისადმი დაქვემდებარებულ ქონებასთან დაკავშირებით.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 56⁴. ჩამორთმევისადმი დაქვემდებარებული ქონების თაობაზე ინფორმაციის პროაქტიულად მიწოდება

ჩამორთმევისადმი დაქვემდებარებული ქონების თაობაზე ინფორმაცია შესაძლებელია ამ ინფორმაციის მომპოვებელმა სახელმწიფომ მეორე სახელმწიფოს პროაქტიულად მიაწოდოს საკუთარი ინიციატივით, იმ შემთხვევაში, თუ აღნიშნული ინფორმაციის მეორე სახელმწიფოსთვის მიწოდება ხელს შეუწყობს მის

ტერიტორიაზე გამოძიების/სისხლისსამართლებრივი დევნის დაწყებას ან ამ თავით გათვალისწინებული საერთაშორისო თანამშრომლობის შესახებ შუამდგომლობის ინიცირებას.
საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 56⁵. ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებული საერთაშორისო თანამშრომლობის შესახებ უცხო სახელმწიფოს შუამდგომლობის საქართველოში აღსრულების პროცედურები

1. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლების არსებობის შემთხვევაში საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილია განიხილოს უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს შუამდგომლობა ამ კანონის 56² მუხლით გათვალისწინებული ღონისძიებების საქართველოს ტერიტორიაზე განხორციელების შესახებ.
2. თუ უცხო სახელმწიფოს მიერ წარმოდგენილი საერთაშორისო თანამშრომლობის თაობაზე დოკუმენტაცია არ არის საკმარისი დახმარების აღმოსაჩენად, საქართველოს პროკურატურა შესაბამისი უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს მიმართავს შუამდგომლობით დამატებითი ინფორმაციის/დოკუმენტაციის წარმოდგენის თაობაზე.
3. თუ წარმოდგენილი შუამდგომლობა აკმაყოფილებს შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლებით დადგენილ მოთხოვნებს, საქართველოს პროკურატურა გონივრულ ვადაში უზრუნველყოფს უცხო სახელმწიფოს შესაბამისი კომპეტენტური ორგანოსთვის დახმარების აღმოჩენას.
4. ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებული ამ თავით გათვალისწინებული დახმარების საქართველოს ტერიტორიაზე აღმოჩენისას გამოიყენება მსგავსი ღონისძიებების განხორციელებისთვის საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესები საერთაშორისო თანამშრომლობის თავისებურებების გათვალისწინებით.
5. თუ უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურმა ორგანომ მოითხოვა ამ კანონის 56² მუხლის პირველი პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დახმარების აღმოჩენა და წარმოდგენილი დოკუმენტაცია აკმაყოფილებს საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილ მოთხოვნებს, საქართველოს პროკურატურა ქონების ადგილმდებარეობის მიხედვით შესაბამის რაიონულ (საქალაქო) სასამართლოს გონივრულ ვადაში მიმართავს შუამდგომლობით ქონების ჩამორთმევის თაობაზე უცხო სახელმწიფოს შუამდგომლობის დაკმაყოფილების შესახებ.
6. რაიონული (საქალაქო) სასამართლო წარმოდგენილ შუამდგომლობას და მასალებს განიხილავს მიღებიდან 1 თვის ვადაში, პროკურორისა და იმ პირის მონაწილეობით, რომლის ქონებრივი უფლებებიც შეიძლება დაირღვეს ქონების ჩამორთმევით, და იღებს გადაწყვეტილებას წარმოდგენილი შუამდგომლობის დაკმაყოფილების ან მის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ. უცხო სახელმწიფოსგან დამატებითი ინფორმაციის გამოთხოვის საჭიროების შემთხვევაში აღნიშნული ვადა სასამართლოს გადაწყვეტილებით შეიძლება გაგრძელდეს გონივრული პერიოდით.
7. ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებით უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს გადაწყვეტილების საქართველოში აღსრულების საკითხის განხილვის დროს შესაბამისი რაიონული (საქალაქო) სასამართლო ისმენს მხარეთა მოსაზრებებს და ამოწმებს:
 - ა) არსებობს თუ არა შესაბამისი სამართლებრივი საფუძველი ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებით უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს გადაწყვეტილების საქართველოში აღსრულებისთვის;
 - ბ) უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურმა ორგანომ სრულყოფილად წარმოადგინა თუ არა საქართველოს ტერიტორიაზე ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებული შუამდგომლობა და მასალები;
 - გ) არსებობს თუ არა ამ კანონის 56⁶ მუხლით გათვალისწინებული დამაბრკოლებელი გარემოებები, გარდა იმავე მუხლის პირველი პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული გარემოებისა;
 - დ) არსებობს თუ არა საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით, ინდივიდუალური შეთანხმებით ან საქართველოს სისხლის სამართლის კანონმდებლობით გათვალისწინებული სხვა დამაბრკოლებელი გარემოებები;
 - ე) არსებობს თუ არა მესამე პირთა სამართლებრივი მოთხოვნა ჩამორთმევისადმი დაქვემდებარებულ ქონებასთან დაკავშირებით.
8. ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებით უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს გადაწყვეტილების საქართველოში აღსრულების საკითხის განხილვის დროს სასამართლო შეზღუდულია იმ ფაქტობრივი გარემოებებით, რომლებიც მოცემულია აღნიშნულ გადაწყვეტილებაში ან გამომდინარეობს მისგან.
9. ამ მუხლის მე-6 პუნქტით გათვალისწინებული გადაწყვეტილება მიიღება განჩინების ფორმით, რომელიც შეიძლება მისი გამოცხადებიდან 15 დღის ვადაში, სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში გაასაჩივროს პროკურორმა ან/და იმ პირმა, რომლის ქონებრივი უფლებებიც შეიძლება დაირღვეს ქონების ჩამორთმევით. სააპელაციო სასამართლო საჩივარს განიხილავს გასაჩივრებული გადაწყვეტილებისა და შესაბამისი მასალების მიღებიდან 1 თვის ვადაში. უცხო სახელმწიფოსგან დამატებითი ინფორმაციის გამოთხოვის საჭიროების შემთხვევაში ეს ვადა შეიძლება გაგრძელდეს გონივრული პერიოდით.
10. სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება შეიძლება მისი გამოცხადებიდან 15 დღის ვადაში, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში გაასაჩივროს პროკურორმა ან/და იმ პირმა, რომლის ქონებრივი უფლებებიც შეიძლება დაირღვეს ქონების ჩამორთმევით. საქართველოს უზენაესი სასამართლო განიხილავს საჩივარს და გასაჩივრებული გადაწყვეტილებისა და შესაბამისი მასალების მიღებიდან 1 თვის ვადაში იღებს გადაწყვეტილებას, რომელიც საბოლოოა და არ გასაჩივრდება.

11. სასამართლოს მიერ ამ კანონის 56¹ მუხლით გათვალისწინებული ქონების ჩამორთმევის შესახებ საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ ჩამორთმეული ქონება დროებით შესანახად გადაეცემა საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მმართველობის სფეროში შემავალ საჯარო სამართლის იურიდიულ პირს – აღსრულების ეროვნულ ბიუროს.

12. საქართველოს პროკურატურა ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებული საერთაშორისო თანამშრომლობის შესახებ შუამდგომლობის შესრულების შედეგების თაობაზე ინფორმაციას აწვდის შესაბამისი უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოს.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 56⁶. ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებულ საერთაშორისო თანამშრომლობაზე უარის თქმის საფუძვლები

1. თუ შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლებით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებით უცხო სახელმწიფოს შუამდგომლობა საქართველოს ტერიტორიაზე არ აღსრულდება, თუ:

ა) უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს მიერ წარმოდგენილი შუამდგომლობის შესრულება ეწინააღმდეგება საქართველოს სამართლებრივი სისტემის ფუნდამენტურ პრინციპებს;

ბ) უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს მიერ წარმოდგენილი შუამდგომლობის შესრულებამ შეიძლება ზიანი მიაყენოს საქართველოს სუვერენიტეტს, უშიშროებას, საზოგადოებრივ წესრიგს ან სხვა არსებით ინტერესს;

გ) უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს მიერ წარმოდგენილი შუამდგომლობით მოთხოვნილი დახმარება არ არის იმ მნიშვნელობის, რომელიც გაამართლებდა მის საქართველოს ტერიტორიაზე აღსრულებას;

დ) დანაშაულს, რომელთან დაკავშირებითაც მოთხოვნილია დახმარების აღმოჩენა, საქართველო პოლიტიკურ დანაშაულად მიიჩნევს;

ე) უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს მიერ წარმოდგენილი შუამდგომლობით მოთხოვნილი დახმარების აღმოჩენა შეეწინააღმდეგებოდა პრინციპს Non bis in idem;

ვ) დანაშაული, რომელთან დაკავშირებითაც მოთხოვნილია დახმარების აღმოჩენა, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსით დანაშაულად არ მიიჩნევა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც წარმოდგენილი შუამდგომლობით მოთხოვნილია ამ კანონის 56² მუხლის პირველი პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული ისეთი ღონისძიების განხორციელება, რომელიც არ ზღუდავს პირის კონსტიტუციურ უფლებებს;

ზ) არსებობს საფუძვლიანი ვარაუდი, რომ დახმარების აღმოჩენის შედეგად პირი შესაძლოა აღმოჩნდეს დისკრიმინაციის მსხვერპლი რასის, ეროვნების, ეთნიკური კუთვნილების, რელიგიური ან პოლიტიკური შეხედულებების ან სხვა, მსგავსი გარემოების გამო;

თ) უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს მიერ წარმოდგენილი შუამდგომლობით მოთხოვნილი დახმარების აღმოჩენა ეწინააღმდეგება საქართველოს მიერ ნაკისრ საერთაშორისო ვალდებულებებს.

2. თუ შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლებით სხვა რამ არ არის დადგენილი, საქართველოს ტერიტორიაზე დახმარების აღმოჩენა ასევე არ მოხდება, თუ უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს მიერ წარმოდგენილი შუამდგომლობით მოთხოვნილია ამ კანონის 56² მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული ადამიანის კონსტიტუციურ უფლებათა შემზღვევა ღონისძიებების განხორციელება და ისეთი დანაშაულის საქართველოს იურისდიქციის ფარგლებში ჩადენის შემთხვევაში, რომელთან დაკავშირებითაც მოთხოვნილია დახმარების აღმოჩენა, საქართველოს კომპეტენტურ ორგანოს არ ექნებოდათ შესაბამისი სამართალწარმოების პროცესში ამგვარი ღონისძიებების განხორციელების შესაძლებლობა.

3. თუ შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლებით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ამ კანონის 56² მუხლის პირველი პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დახმარების აღმოჩენა საქართველოს ტერიტორიაზე ასევე არ მოხდება, თუ:

ა) იმ დანაშაულისათვის, რომელთან დაკავშირებითაც მოთხოვნილია დახმარების აღმოჩენა, გასულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსით განსაზღვრული ხანდაზმულობის ვადა, რაც პირს ათავისუფლებს სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობისგან და სასჯელის მოხდისგან;

ბ) უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს მიერ გამოტანილი ქონების ჩამორთმევის თაობაზე გადაწყვეტილება საბოლოო არ არის;

გ) უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტურმა ორგანომ ქონების ჩამორთმევის თაობაზე გადაწყვეტილება პირის დაუსწრებლად გამოიტანა და ამ დროს პირი არ იყო უზრუნველყოფილი დაცვის მინიმალური უფლებით;

დ) საქართველოს კანონმდებლობა არ ითვალისწინებს უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს მიერ მოთხოვნილი ქონების ჩამორთმევას.

4. ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებით უცხო სახელმწიფოს შუამდგომლობა საქართველოს ტერიტორიაზე არ აღსრულდება საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან ინდივიდუალური შეთანხმებით გათვალისწინებული სხვა დამაბრკოლებელი გარემოებების არსებობის შემთხვევაში.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 56⁷. ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებული საერთაშორისო თანამშრომლობის შესახებ უცხო სახელმწიფოს შუამდგომლობის შესრულების გადავადება

ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებული საერთაშორისო თანამშრომლობის შესახებ უცხო სახელმწიფოს შუამდგომლობის შესრულება შეიძლება გადავადდეს, თუ მისი შესრულება ზიანს მიაყენებს საქართველოს ტერიტორიაზე მიმდინარე სამართალწარმოებას.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 56⁸. ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებული საერთაშორისო თანამშრომლობის თაობაზე კოლიზიური თხოვნების გადაწყვეტის წესი

ქონების ჩამორთმევასთან დაკავშირებული საერთაშორისო თანამშრომლობის თაობაზე კოლიზიური თხოვნების არსებობის შემთხვევაში საქართველოს პროკურატურის მიერ თანამშრომლობის განხორციელების დროს სხვა გარემოებებთან ერთად გაითვალისწინება დანაშაულის ჩადენის ადგილი და დრო, დანაშაულის სიმძიმე, შესაბამის უცხო სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოების მიერ გადაწყვეტილების მიღების და დახმარების აღმოჩენის შესახებ შუამდგომლობით საქართველოს პროკურატურისთვის მიმართვის თარიღები.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

მუხლი 56⁹. უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს შუამდგომლობის საფუძველზე ჩამორთმეული ქონების განკარგვის წესი

1. ამ კანონის 56¹ მუხლით გათვალისწინებული ქონების საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მმართველობის სფეროში შემავალი საჯარო სამართლის იურიდიული პირისთვის – აღსრულების ეროვნული ბიუროსთვის დროებით შესანახად გადაცემის შემდეგ საქართველოს პროკურატურა უფლებამოსილია ჩამორთმეული ქონების განაწილების (გაყოფის) თაობაზე მოლაპარაკება აწარმოოს იმ სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოსთან, რომლის შუამდგომლობის საფუძველზედაც მოხდა მისი ჩამორთმევა.

2. ჩამორთმეული ქონების შესაბამისი უცხო სახელმწიფოსთვის განაწილება (გაყოფა) არ მოხდება, თუ ეს სახელმწიფო უარს აცხადებს ამ ქონებაზე ან/და აღნიშნული ქონების საერთო ღირებულება 40 000 ლარს არ აღემატება.

3. ამ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში საქართველოს პროკურატურის გადაწყვეტილებით ჩამორთმეული ქონება საქართველოს სახელმწიფოს საკუთრებაში მიექცევა.

4. თუ არ არსებობს ამ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული გარემოებები, ჩამორთმეული ქონების ნახევარი შეიძლება გადაეცეს შესაბამის უცხო სახელმწიფოს, ხოლო ქონების დარჩენილი ნაწილი საქართველოს სახელმწიფოს საკუთრებაში მიექცევა.

5. თუ ჩამორთმეული ქონება ფულადი თანხა არ არის, ამ ქონების შესაბამისი უცხო სახელმწიფოსთვის განაწილების (გაყოფის) უზრუნველსაყოფად შესაძლებელია აღნიშნული ქონების გასხვისება.

6. ჩამორთმეული ქონების უცხო სახელმწიფოსთვის განაწილების (გაყოფის) დროს მხედველობაში მიიღება ამ ქონების მესაკუთრეთა და იმ პირთა ინტერესები, რომელთაც დანაშაულის შედეგად ზიანი მიადგათ.

7. ჩამორთმეული ქონების შესაბამისი უცხო სახელმწიფოსთვის განაწილების (გაყოფის) შესახებ გადაწყვეტილების მიღებამდე ამ ქონების ღირებულებას უნდა გამოაკლდეს ის ხარჯი, რომელიც საქართველოს კომპეტენტურმა ორგანომ აღნიშნული ქონების მოძიებისთვის, ჩამორთმევისა და შენახვისთვის გასწიეს.

8. საქართველოს პროკურატურა შესაბამისი უცხო სახელმწიფოსთან აფორმებს ინდივიდუალურ შეთანხმებას ჩამორთმეული ქონების განაწილების (გაყოფის) თაობაზე.

9. საქართველოს პროკურატურა და შესაბამისი უცხო სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანო შესაძლებელია შეთანხმდნენ ჩამორთმეული ქონების განაწილების (გაყოფის) ამ მუხლით დადგენილისგან განსხვავებულ პირობებზე.

საქართველოს 2018 წლის 20 ივლისის კანონი №3156 – ვებგვერდი, 06.08.2018წ.

თავი VII. დასკვნითი დებულება

მუხლი 57. კანონის ამოქმედება

ეს კანონი ამოქმედდეს 2010 წლის 1 ოქტომბრიდან.

საქართველოს პრეზიდენტი მ. სააკაშვილი
თბილისი,
2010 წლის 21 ივლისი.
№3541–რს

